

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาการเรียนรู้ทางการเมืองของชนชั้นกลาง : กรณีศึกษากลุ่มผู้ใช้โทรศัพท์ในเขตภาคเหนือตอนบนนั้น ผู้วิจัยได้ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลและได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยแยกเป็น 3 ขั้นตอน คือ

- ตอนที่ 1 ลักษณะภูมิหลังทางเศรษฐกิจและสังคมของกลุ่มตัวอย่าง
- ตอนที่ 2 ลักษณะการเรียนรู้ข่าวสารทางการเมือง
- ตอนที่ 3 ข้อพิสูจน์สมมติฐาน

ตอนที่ 1 ข้อมูลลักษณะภูมิหลังทางเศรษฐกิจและสังคมของกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มประชากรที่นำมาศึกษา คือกลุ่มประชากรที่ใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่ในเขตภาคเหนือตอนบน ประกอบด้วยจังหวัดเชียงใหม่ เชียงราย ลำพูน ลำปาง แพร่ น่าน พะเยา และ แม่ฮ่องสอน จำนวน 400 ตัวอย่างซึ่งประกอบด้วยข้อมูลในเรื่อง เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพและรายได้ ดังนี้

ตารางที่ 4.1.1 เพศ

เพศ	จำนวน	ร้อยละ
ชาย	242	60.6
หญิง	157	39.4
รวม	399	100.0

จากตารางที่ 4.1.1 แสดงจำนวนชนชั้นกลางที่ตอบแบบสอบถามทั้งหมด 399 คน เป็นเพศชาย 242 คน คิดเป็นร้อยละ 60.6 เป็นเพศหญิง 157 คน คิดเป็นร้อยละ 39.4 (มีผู้ไม่ระบุเพศจำนวน 9 ชุด คิดเป็นร้อยละ 0.3)

ตารางที่ 4.1.2 อายุ

อายุ	จำนวน	ร้อยละ
17 - 19 ปี	134	33.6
30 - 37 ปี	133	33.4
38 ปีขึ้นไป	131	33.0
รวม	398	100.0

จากตารางที่ 4.1.2 เนื่องจากชนชั้นกลางส่วนใหญ่จะจัดอยู่ในช่วงวัยทำงาน อายุจึงมีความใกล้เคียงกันไม่แตกต่างกันมากนัก ผู้วิจัยจึงจัดเป็นช่วงอายุให้มีความสัมพันธ์กัน โดยมีช่วงอายุ 17 - 19 ปี จำนวน 134 คน คิดเป็นร้อยละ 33.5 มีช่วงอายุ 30 - 37 ปี คิดเป็นร้อยละ 33.3 มากกว่า 38 ปีขึ้นไป 131 คน คิดเป็นร้อยละ 32.8 (มีผู้ไม่ตอบจำนวน 2 ราย คิดเป็นร้อยละ 0.5)

ตารางที่ 4.1.3 ระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	จำนวน	ร้อยละ
ปริญญาตรีหรือเทียบเท่า	361	90.3
ปริญญาโทหรือเทียบเท่า	39	9.8
รวม	400	100.0

จากตารางที่ 4.1.3 แสดงให้เห็นว่าชนชั้นกลางจำนวน 400 คน เป็นผู้จบการศึกษาระดับปริญญาตรี 361 คน คิดเป็นร้อยละ 90.3 เป็นผู้จบปริญญาโท 39 คน คิดเป็นร้อยละ 9.8 คน กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่จบการศึกษาปริญญาตรีมากกว่าปริญญาโท เพราะจำนวนผู้ที่จบการศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาต่างๆ มีผู้สมัครเรียนจำนวนน้อยเมื่อเทียบสัดส่วนแล้วจะทำให้ผู้ที่จบการศึกษาระดับปริญญาตรีจะมีมากกว่า

ตารางที่ 4.1.4 อาชีพ

ประเภท	จำนวน	ร้อยละ
รับราชการ/รัฐวิสาหกิจ	189	47.3
พนักงาน/ลูกจ้างเอกชน	137	34.3
ผู้ประกอบการ/นายจ้าง	34	8.5
อาชีพอิสระ/ค้าขาย/รับจ้างส่วนตัว	36	9.0
รวม	396	100.0

จากตารางที่ 4.1.4 แสดงว่าชนชั้นกลางทั้งหมด 396 คน เป็นข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ 189 คน คิดเป็นร้อยละ 47.3 เป็นพนักงาน/ลูกจ้างเอกชน 137 คน คิดเป็นร้อยละ 34.3 เป็นผู้ประกอบการ/นายจ้าง 34 คน คิดเป็นร้อยละ 8.5 คน เป็น อาชีพอิสระ/ค้าขาย/รับจ้างส่วนตัว 36 คน คิดเป็นร้อยละ 9.0 มีผู้ไม่ตอบข้อมูล 4 คน คิดเป็นร้อยละ 1.1 (มีผู้ไม่ตอบจำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 1.1)

ตารางที่ 4.1.5 รายได้เฉลี่ยต่อเดือน

รายได้เฉลี่ย/เดือน	จำนวน	ร้อยละ
รายได้ไม่เกิน 12,000 บาท	134	33.5
12,400 - 19,500 บาท	116	29.0
มากกว่า 20,000 บาทขึ้นไป	150	37.5
รวม	400	100.0

จากตารางที่ 4.1.5 แสดงให้เห็นว่า ชนชั้นกลางทั้งหมด 400 คน เป็นกลุ่มรายได้ไม่เกิน 12,000 บาท 134 คน คิดเป็นร้อยละ 33.5 มีกลุ่มรายได้ 12,400 - 19,500 บาท 116 คน คิดเป็นร้อยละ 29.0 มีกลุ่มรายได้มากกว่า 20,000 บาทขึ้นไป 150 คน คิดเป็นร้อยละ 37.5

ตอนที่ 2 ลักษณะการเรียนรู้ข่าวสารทางการเมือง

เป็นการศึกษาในภาพรวมและรายละเอียดของชนชั้นกลางดังจะอธิบายในตารางที่ 4.2.1 ถึงตารางที่ 4.2.21ดังต่อไปนี้

ตาราง 4.2.1 การรับรู้ข่าวสารทางการเมืองจากสื่อประเภทต่างๆ

ประเภทสื่อ	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	ไม่ทราบ	รวม
โทรทัศน์	239 (59.8)	127 (31.8)	32(8.0)	1(.3)	1 (.3)	100
วิทยุ	25(6.3)	92(23.0)	146(36.5)	107(26.8)	30(7.5)	100
หนังสือพิมพ์	117(29.3)	184(46.0)	84(21.0)	13(3.3)	2(.5)	100
ตำราเรียน	13(3.3)	47(11.8)	105(26.3)	158(39.5)	77(19.3)	100
นิตยสาร	13(3.3)	69(17.3)	160(40.0)	113(28.3)	45(11.3)	100
ครอบครัว	9(2.3)	53(13.3)	131(32.8)	163(40.8)	44 (11.0)	100
เพื่อนฝูง	9(2.3)	93(23.3)	214(53.5)	70(17.5)	14(3.5)	100
นักวิชาการ	7(1.8)	63(15.8)	105(26.3)	149(37.3)	76(19.0)	100
สารจากพรรคการเมือง	3(0.8)	16(4.0)	48(12.0)	143(35.8)	190(47.5)	100
อื่นๆ	2(.5)	3(.8)	1(.3)	7(1.8)	387(96.8)	100

ถ้าพิจารณาระดับการเรียนรู้ทางการเมืองจากสื่อประเภทต่างๆ สรุปได้ดังนี้ คือ มีผู้ดูโทรทัศน์มากที่สุด 239 คน คิดเป็นร้อยละ 59.8 ผู้ฟังจากวิทยุ 25 คน คิดเป็นร้อยละ 6.3 ผู้อ่านจากหนังสือพิมพ์ 117 คน คิดเป็นร้อยละ 29.3 ผู้อ่านจากตำราเรียน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 3.3 ผู้อ่านจากนิตยสาร 13 คน คิดเป็นร้อยละ 3.3 สนทนากับครอบครัว 9 คน คิดเป็นร้อยละ 2.3 สนทนากับเพื่อนฝูง 9 คน คิดเป็นร้อยละ 2.3 ทราบจากนักวิชาการ 7 คน คิดเป็นร้อยละ 1.8 ทราบจากสารพรรคการเมือง 3 คน คิดเป็นร้อยละ 0.8 และทราบจากสื่ออื่นๆ 2คน คิดเป็นร้อยละ 0.5

เป็นที่น่าสังเกตว่าส่วนใหญ่ชนชั้นกลางจะสนใจติดตามดูโทรทัศน์ เนื่องจากโทรทัศน์เป็นสื่อที่มีทั้งภาพและเสียง ถ่ายทอดสดทันต่อเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นและยังมีไว้ครอบครองเกือบทุกครัวเรือน จึงทำให้สื่อโทรทัศน์ได้รับความนิยมมากที่สุด รองลงมาคืออ่านจากหน้าหนังสือพิมพ์ประจำวันซึ่งเป็นสื่ออีกประเภทหนึ่งที่มีความไวในการจับสถานการณ์และมีการวิเคราะห์เหตุการณ์ที่น่าสนใจวันต่อวัน

ตารางที่ 4.2.2 การเลือกประเภทคอลัมน์หนังสือพิมพ์ที่สนใจ

ประเภทคอลัมน์	จำนวน	ร้อยละ
การเมือง	231	57.8
เศรษฐกิจ	50	12.5
กีฬา	30	7.5
สังคม	38	9.5
การ์ตูนการเมือง	9	2.3
บันเทิง	35	8.8
ทำนายดวงชะตา	1	0.3
อื่นๆ	6	1.5
รวม	400	100

ชนชั้นกลางส่วนใหญ่ได้ให้ความสำคัญกับเหตุการณ์ทางการเมืองมากกว่าด้านอื่นๆ จากตารางจะเห็นได้ว่าผู้ตอบส่วนใหญ่สนใจข่าวการเมือง คิดเป็นร้อยละ 57.8 รองลงมาคือ ข่าวเศรษฐกิจ คิดเป็นร้อยละ 12.5 และ ข่าวบันเทิง คิดเป็นร้อยละ 8.8 รองลงมาตามลำดับ สำหรับประเภทคอลัมน์อื่นๆ ที่ชนชั้นกลางสนใจคือ ข่าวศิลปวัฒนธรรม , บทวิจารณ์การเมือง เป็นต้น

ตารางที่ 4.2.3 ความสนใจรายการโทรทัศน์

ประเภทรายการ	จำนวน	ร้อยละ
รายการข่าว	317	79.3
รายการเกี่ยวกับการเมือง	31	7.8
รายการวาไรตี้	21	5.3
รายการเด็ก	4	1.0
รายการเกมส์โชว์	11	2.8
รายการเพลง	5	1.3
รายการอื่นๆ	11	2.8
รวม	400	100

จากตารางจะเห็นว่าชนชั้นกลางส่วนใหญ่มีความสนใจในรายการโทรทัศน์ คือ รายการข่าวเป็นอันดับแรก 317 คน คิดเป็นร้อยละ 79.3 รองลงมา คือ รายการเกี่ยวกับการเมือง 31 คน คิดเป็นร้อยละ 7.8 และรายการอื่นๆเพียงเล็กน้อย เพราะในช่วงเวลาในการออกข่าวโทรทัศน์อยู่ในช่วงหัวค่ำ และผู้ชมต้องการทราบสถานการณ์บ้านเมืองที่มองได้เหมือนอยู่ในเหตุการณ์จริงทำให้ข่าวการเมืองมีความนิยมสูงมากที่สุด

ตารางที่ 4.2.4 ความสนใจรายการโทรทัศน์เกี่ยวกับการเมือง

ประเภทรายการ	จำนวน	ร้อยละ
สนทนาปัญหาบ้านเมือง	79	19.8
ขอมูลานอก	17	4.3
ถ่ายทอดสดอภิปรายรัฐสภา	63	15.8
เนชั่นทอล์ค	151	37.5
มองต่างมุม	59	14.8
ไม่สนใจรายการไหนเลย	20	5.0
อื่นๆ	12	3.0
รวม	400	100

จากตารางจะเห็นได้ว่า ชนชั้นกลางส่วนใหญ่สนใจรายการเนชั่นทอล์คมากเป็นอันดับแรก มี 151 ราย คิดเป็นร้อยละ 37.5 รองลงมาคือ รายการสนทนาปัญหาบ้านเมือง มี 79 ราย คิดเป็นร้อยละ 19.8 รายการมองต่างมุม มี 59 ราย คิดเป็นร้อยละ 14.8

เหตุผลที่คนชนชั้นกลางส่วนใหญ่มีความสนใจในรายการเนชั่นทอล์ค เป็นเพราะรายการนี้ดำเนินรายการโดย นายสุทธิชัย หยุ่น ซึ่งเป็นผู้ที่มีลีลาในการซักถามที่เร้าใจและเป็นแบบเจาะลึกในข้อเท็จจริงต่างๆและมีการติดตามสถานการณ์ที่รวดเร็ว จึงทำให้คนชั้นชอบมากเป็นพิเศษ ในขณะที่รายการสนทนาปัญหาบ้านเมือง รูปแบบรายการจับเอาสถานการณ์ในปัจจุบันมาเป็นหัวข้อในการดำเนินรายการ จึงทำให้มีคะแนนตามมา และรายการมองต่างมุม มีพิธีกรที่ดึงดูดใจผู้ชมเช่นเดียวกับรายเนชั่นทอล์ค คือ ดร. เจิมศักดิ์ ปิ่นทอง และยังเปิดโอกาสเป็นสื่อกลางในการเปิดเวทีทางความคิดให้มีความหลากหลายมากขึ้นจึงทำให้จัดอยู่ในอันดับรายการที่น่าสนใจด้วย

ตารางที่ 4.2.5 ความสนใจรายการวิทยุ

ประเภทรายการ	จำนวน	ร้อยละ
รายการข่าว	224	56.0
รายการบันเทิง	133	33.3
อื่นๆ	43	10.8
รวม	400	100

จากตารางเห็นได้ว่าชนชั้นกลางส่วนใหญ่มีความสนใจรายการข่าวจากสื่อวิทยุมากเป็นอันดับแรก มี 224 ราย คิดเป็นร้อยละ 56.0 รายการบันเทิง 133 ราย คิดเป็นร้อยละ 33.3 รายการอื่นๆ 43 ราย คิดเป็นร้อยละ 10.8 การติดตามรายการข่าววิทยุจะเป็นการติดตามความเคลื่อนไหวของสถานการณ์บ้านเมือง และส่วนหนึ่งจะฟังรายการบันเทิงเพื่อผ่อนคลายความตึงเครียด เช่น ในขณะที่ขับยานพาหนะ เป็นต้น

ตารางที่ 4.2.6 ความมีอิสระเสรีในการนำเสนอข่าวสารด้านการเมืองของสื่อมวลชน

ประเภทสื่อ	จำนวน	ร้อยละ
โทรทัศน์	111	27.8
วิทยุ	19	4.8
หนังสือพิมพ์/สื่อสิ่งพิมพ์	270	67.5
รวม	400	100

จากตารางแสดงให้เห็นว่าชนชั้นกลางส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่า หนังสือพิมพ์ เป็นสื่อที่นำเสนอข่าวสารการเมืองได้อย่างอิสระเสรีมากที่สุด มี 270 ราย คิดเป็นร้อยละ 67.5 เนื่องจากหนังสือพิมพ์เสนอข่าวสารเรื่องราวต่างๆหลายด้านปะปนผสมผสานกันไปในฉบับเดียวกัน และยังเสนอรายละเอียดได้ครั้งละมากๆ อย่างต่อเนื่องสม่ำเสมอ ทั้งยังมีข่าวสารที่ประชาชนเฉพาะกลุ่มและประชาชนทั่วไปสนใจ ตลอดจนการอ่านหนังสือพิมพ์สามารถใช้เวลาที่ว่างจากการทำงานได้ ในขณะที่วิทยุชนชั้นกลางให้ความสนใจเพียงจำนวน 19 ราย คิดเป็นร้อยละ 4.8

เนื่องจากสถานีวิทยุเกือบทุกสถานีในประเทศไทยอยู่ในการควบคุมของรัฐ ต่างก็มีมาตรการในการควบคุมการนำเสนอข่าวสารอย่างรัดกุม โดยเฉพาะเรื่องที่พาดพิงถึงรัฐบาล การเมือง และความมั่นคงของชาติ

ตารางที่ 4.2.7 การควบคุมสื่อมวลชนในการนำเสนอข่าวสารการเมือง

ประเภทสื่อ	จำนวน	ร้อยละ
โทรทัศน์	282	70.7
วิทยุ	65	16.3
หนังสือพิมพ์/สื่อสิ่งพิมพ์	52	13.0
รวม	399	100

หมายเหตุ: มีผู้ไม่ตอบ 1 ราย

จากตารางเห็นได้ว่าชนชั้นกลางส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่า โทรทัศน์ คือสื่อมวลชนที่นำเสนอข่าวสารด้านการเมืองที่ถูกควบคุมจากรัฐบาลมากที่สุด มี 282 ราย คิดเป็นร้อยละ 70.7 รองลงมาคือวิทยุ มี 65 ราย คิดเป็นร้อยละ 16.3 และหนังสือพิมพ์ 52 ราย คิดเป็นร้อยละ 13.0

สถานีโทรทัศน์ วิทยุ เกือบทุกแห่งเป็นของรัฐ ดังนั้นการนำเสนอข่าวสาร มีขั้นตอนและระเบียบในการกำกับดูแลเพื่อให้เป็นตามนโยบายของรัฐบาล ดังนั้นความมีอิสระเสรีของโทรทัศน์ วิทยุ จึงมีค่อนข้างอิสระค่อนข้างจำกัดและน้อยกว่าสื่อมวลชนประเภทหนังสือพิมพ์ และอื่นๆ

ในปัจจุบันมี ไอทีวี สถานีโทรทัศน์ดำเนินกิจการโดยเอกชน นำเสนอข่าวสารเชิงสร้างสรรค์และไม่มีระเบียบขั้นตอนในการตรวจสอบมากเท่ากับสถานีของรัฐทำให้มีความตื่นตัวในการแข่งขันการนำเสนอข่าวสารมากขึ้น

ตารางที่ 4.2.8 การเป็นสมาชิกพรรคการเมือง

ประเภท	จำนวน	ร้อยละ
เป็นสมาชิกพรรคการเมือง	25	6.3
ไม่เป็นสมาชิกพรรคการเมือง	375	93.8
รวม	400	100

เนื่องจากพรรคการเมืองในประเทศไทยอ่อนแอและยังไม่มีลักษณะเป็นระบบพรรคอย่างแท้จริง ไม่มีการขยายสาขาพรรคเพื่อเปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมได้อย่างเต็มที่ ตลอดจนกลุ่มผลประโยชน์ที่จัดตั้งเป็นทางการเกือบจะไม่มีจึงทำให้ชนชั้นกลางส่วนใหญ่ไม่เป็นสมาชิกกลุ่มผลประโยชน์หรือกลุ่มทางการเมือง ผลการวิจัยสรุปได้ว่าชนชั้นกลางไม่เป็นสมาชิกพรรคการเมือง จำนวน 375 คน คิดเป็นร้อยละ 93.8 เป็นสมาชิกพรรคการเมือง 25 คน คิดเป็นร้อยละ 6.3

ตารางที่ 4.2.9 ความคิดเห็นกรณีประท้วงเรียกร้องประชาธิปไตยเมื่อเดือนพฤษภาคม 2535

ความคิดเห็น	จำนวน	ร้อยละ
เห็นด้วย	244	61.0
ไม่เห็นด้วย	75	18.8
ไม่มีความเห็น	81	20.3
รวม	400	100

จากตารางแสดงให้เห็นว่าชนชั้นกลางมีความตื่นตัวทางการเมืองในเหตุการณ์พฤษภาทมิฬค่อนข้างสูง โดยชนชั้นกลางส่วนใหญ่เห็นด้วยต่อการเรียกร้องประชาธิปไตยเมื่อเดือนพฤษภาคม 2535 มี 244 ราย คิดเป็นร้อยละ 61.0 ไม่เห็นด้วย 75 ราย คิดเป็นร้อยละ 18.8 ไม่มีความเห็น 81 ราย คิดเป็นร้อยละ 20.3

ตารางที่ 4.2.10 การเข้าไปมีส่วนร่วมในการประท้วงรัฐบาล

การมีส่วนร่วม	จำนวน	ร้อยละ
เคยหลายครั้ง	54	13.5
เคย 1 ครั้ง	55	13.8
ไม่เคยเลย	291	72.8
รวม	400	100

ชนชั้นกลางในเขตภาคเหนือตอนบนส่วนใหญ่ไม่เคยเข้าร่วมประท้วงการกระทำของรัฐบาล เนื่องจากการเคลื่อนไหวทางการเมืองมักจะเกิดในเขตเมืองหลวงมากกว่าในต่างจังหวัด ดังนั้นในตารางจึงแสดงให้เห็นว่าชนชั้นกลางไม่เคยเข้าไปมีส่วนร่วมในการประท้วงการกระทำของรัฐบาล เคยหลายครั้ง มีจำนวน 54 ราย คิดเป็นร้อยละ 13.5 เคย 1 ครั้ง จำนวน 55 ราย คิดเป็นร้อยละ 13.8 และ ไม่เคยเลย จำนวน 291 ราย คิดเป็นร้อยละ 72.8

ตารางที่ 4.2.11 ความคิดเห็นต่อการปกครองระบอบประชาธิปไตย

การปกครองระบอบประชาธิปไตยทำให้ชาติบ้านเมืองก้าวหน้า		
ความคิดเห็น	จำนวน	ร้อยละ
เห็นด้วย	343	85.5
ไม่เห็นด้วย	29	7.3
ไม่มีความเห็น	28	7
รวม	400	100

ปัจจุบันในสังคมโลกใช้รูปแบบการปกครองในระบอบประชาธิปไตย ยึดมั่นในเสรีภาพที่เท่าเทียมกัน ระบอบประชาธิปไตยจึงเป็นรูปแบบการปกครองที่ดีที่สุดที่พึงมี ดังนั้นหลาย ๆ ประเทศจึงนำมาใช้ในการปกครองประเทศ ผลสรุปในตารางแสดงให้เห็นว่าชนชั้นกลางส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่ระบอบประชาธิปไตยจะทำให้ชาติบ้านเมืองเจริญก้าวหน้า จำนวน 343 ราย คิดเป็นร้อยละ 85.5 ไม่เห็นด้วย จำนวน 29 ราย คิดเป็นร้อยละ 7.3 ไม่มีความเห็น จำนวน 28 ราย คิดเป็นร้อยละ 7.0

ตารางที่ 4.2.12 ความคิดเห็นเกี่ยวกับหน้าที่พลเมือง

หน้าที่ของประชาชนในฐานะที่เป็นพลเมืองดีของชาติ		
ความคิดเห็น	จำนวน	ร้อยละ
ประชาชนต้องเคารพกฎหมาย	179	44.8
ประชาชนต้องมีวินัย	94	23.5
ทุกคนมีสิทธิเสรีภาพ	65	16.3
ทุกคนมีความเสมอภาค	28	7.0
ไปใช้สิทธิ์เลือกตั้ง	28	1.3
อื่นๆ	5	1.3
รวม	399	100

จากตารางเห็นได้ว่า ชนชั้นกลางส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่า ประชาชนต้องเคารพกฎหมาย มากเป็นอันดับแรก จำนวน 179 ราย คิดเป็นร้อยละ 44.8 หน้าที่ประชาชนต้องมีวินัย จำนวน 94 ราย คิดเป็นร้อยละ 23.5 หน้าที่ทุกคนมีสิทธิเสรีภาพ จำนวน 65 ราย คิดเป็นร้อยละ 16.3 ทุกคนมีความเสมอภาค จำนวน 28 ราย คิดเป็นร้อยละ 7.0 ไปใช้สิทธิ์เลือกตั้ง จำนวน 28 ราย คิดเป็นร้อยละ 1.3 อื่นๆ จำนวน 5 ราย คิดเป็นร้อยละ 1.3 (มีผู้ไม่ตอบ 1 ราย)

ตารางที่ 4.2.13 ความคิดเห็นเกี่ยวกับกลุ่มบุคคลที่เป็นอุปสรรคต่อการพัฒนาระบบประชาธิปไตย

กลุ่มบุคคลที่เป็นอุปสรรคต่อการพัฒนาประชาธิปไตย		
ความคิดเห็น	จำนวน	ร้อยละ
ข้าราชการ	30	7.5
นักการเมืองที่ไม่มีอุดมการณ์	292	73.0
ทหาร	60	15.0
ไม่มีความคิดเห็น	18	4.5
รวม	400	100

ในอดีตอำนาจการเมืองถูกนำโดยกลุ่มทหาร แต่สถานการณ์ทางการเมืองไทยในปัจจุบันมีการเปลี่ยนแปลงไปตามยุคสมัย อำนาจเริ่มมีการเปลี่ยนผ่านไปยังกลุ่มพลเรือน และนักธุรกิจ ความคิดเห็นของชนชั้นกลางส่วนใหญ่คิดว่า นักการเมืองที่ไม่มีอุดมการณ์คืออุปสรรคที่ขัดขวางการพัฒนาระบบประชาธิปไตย โดยตารางแสดงให้เห็นดังนี้ คือ นักการเมืองที่ไม่มีอุดมการณ์ 292 ราย คิดเป็นร้อยละ 73.0 รองลงมา คือ ทหาร จำนวน 60 ราย คิดเป็นร้อยละ 15.0 ข้าราชการ จำนวน 30 ราย คิดเป็นร้อยละ 7.5 และไม่มีความเห็น จำนวน 18 ราย คิดเป็นร้อยละ 4.5

ตารางที่ 4.2.14 การเลือกพรรคหรือตัวบุคคล

พฤติกรรม	จำนวน	ร้อยละ
เลือกตัวบุคคล	45	11.3
เลือกพรรค	120	30
เลือกทั้งพรรคและตัวบุคคล	234	58.5
รวม	399	100

จากตารางแสดงให้เห็นว่า ค่านิยมของชนชั้นกลางส่วนใหญ่ไม่ยึดติดในตัวบุคคลและไม่ยึดติดกับพรรคการเมือง แต่จะใช้เหตุผลในการเลือกโดยพิจารณาจากทั้งพรรคและบุคคลมาเป็นเกณฑ์ตัดสินใจ จากตารางแสดงให้เห็นว่ามีการเลือกส.ส.แบบเลือกพรรคและตัวบุคคลมีมากเป็นอันดับแรก จำนวน 234 ราย คิดเป็นร้อยละ 58.5 ราย รองลงมา คือ เลือกพรรค 120 ราย คิดเป็นร้อยละ 30 แสดงให้เห็นว่าพรรคการเมืองเริ่มมีบทบาทในการรณรงค์ให้ประชาชนเลือกผู้สมัครที่สังกัดพรรคตนเอง และการเลือกตัวบุคคล มีเพียงจำนวน 45 ราย คิดเป็นร้อยละ 11.3 (มีผู้ไม่ตอบ 1 ราย)

ตารางที่ 4.2.15 การติดตามนักการเมืองหาเสียง

พฤติกรรม	จำนวน	ร้อยละ
ติดตามตลอดเวลา	139	34.8
นาน ๆ ครั้ง	238	59.5
ไม่สนใจเลย	23	5.8
รวม	400	100

ความสนใจของชนชั้นกลางส่วนใหญ่จะไม่ค่อยให้ความสำคัญในการหาเสียงของนักการเมืองมากนัก ดังตารางแสดงให้เห็นว่าชนชั้นกลาง มีความสนใจในการติดตามการหาเสียงของนักการเมืองนาน ๆ ครั้ง มีจำนวน 238 ราย คิดเป็นร้อยละ 59.5 ในขณะที่ความสนใจติดตามตลอดเวลา มีเพียงจำนวน 139 ราย คิดเป็นร้อยละ 34.8 และไม่สนใจเลย จำนวน 23 ราย คิดเป็นร้อยละ 5.8

ตารางที่ 4.2.16 ความคิดเห็นต่อการร่างรัฐธรรมนูญฉบับ พศ.2540 โดยตัวแทนจากสมาชิกสภาร่างรัฐธรรมนูญฉบับประชาชน

การร่างรัฐธรรมนูญควรร่างโดยตัวแทนประชาชน		
ความคิดเห็น	จำนวน	ร้อยละ
เห็นด้วย	341	85.3
ไม่เห็นด้วย	18	4.5
ไม่มีความเห็น	41	10.3
รวม	400	100

จากตารางแสดงให้เห็นว่า ชนชั้นกลางส่วนใหญ่เห็นด้วยกับการร่างรัฐธรรมนูญโดยกลุ่มผู้ร่างเป็นตัวแทนจากประชาชน คือ สภาร่างรัฐธรรมนูญ จำนวน 341 ราย คิดเป็นร้อยละ 85.3 ไม่เห็นด้วย 18 ราย คิดเป็นร้อยละ 4.5 และไม่มีความเห็น 41 ราย คิดเป็นร้อยละ 10.3 จึงเป็นการสะท้อนความคิดของชนชั้นกลางที่ต้องการเข้ามามีส่วนร่วมทางการเมืองมากขึ้น

ตารางที่ 4.2.17 การเชิญชวนผู้อื่นไปเลือกตั้ง

การเชิญชวน	จำนวน	ร้อยละ
เคยไป	383	95.8
ไม่เคยไป	17	4.3
รวม	400	100

จากตารางแสดงให้เห็นว่าชนชั้นกลางส่วนใหญ่มองเห็นความสำคัญของการเลือกตั้ง โดยการชักชวนผู้อื่นให้ไปใช้สิทธิ์เลือกตั้ง จำนวน 383 ราย คิดเป็นร้อยละ 95.8 และไม่เคยชักชวน จำนวน 17 ราย คิดเป็นร้อยละ 4.3

ตารางที่ 4.2.18 การไปใช้สิทธิ์เลือกตั้งครั้งที่ผ่านมา

การไปใช้สิทธิ์เลือกตั้ง	จำนวน	ร้อยละ
เคย	391	97.8
ไม่เคย	9	2.3
รวม	400	100

จากตารางแสดงให้เห็นว่าชนชั้นกลางส่วนใหญ่มีความตื่นตัวทางการเมืองสูง โดยมีผู้เคยไปใช้สิทธิ์เลือกตั้งในครั้งที่ผ่านมาเมื่อวันที่ 17 พฤศจิกายน 2539 มีจำนวน 391 ราย คิดเป็นร้อยละ 97.8 และ ไม่เคยไปใช้สิทธิ์เลือกตั้ง 9 ราย คิดเป็นร้อยละ 2.3

ตารางที่ 4. 2 .19 เหตุผลการไปใช้สิทธิ์เลือกตั้ง

เหตุผล	จำนวน	ร้อยละ
เป็นหน้าที่	162	40.5
ได้คำตอบแทน	2	0.5
อยากได้คนดีเข้าสภา	236	59.0
รวม	400	100

จากตารางแสดงให้เห็นว่าชนชั้นกลางส่วนใหญ่มองเห็นถึงความสำคัญของการเมืองเป็นอย่างมาก โดยให้เหตุผลในการไปใช้สิทธิ์เลือกตั้ง ดังนี้ คือ คิดว่าเป็นหน้าที่ 162 ราย คิดเป็นร้อยละ 40.5 ต้องการได้คำตอบแทน 2 ราย คิดเป็นร้อยละ 0.5 และคิดว่าอยากได้คนดีเข้าสภา 236 ราย คิดเป็นร้อยละ 59.0

* หมายถึง การที่จะได้รับประโยชน์ตอบแทนภายหลังที่บุคคลเหล่านี้ได้เข้าไปบริหารประเทศ

ตารางที่ 4.2.20 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการเลือกตั้ง

ประโยชน์	จำนวน	ร้อยละ
การออกกฎหมายที่เป็นประโยชน์แก่ประชาชน	270	67.5
การให้ความช่วยเหลือสนับสนุนต่างๆจากภวหาเสียง เช่น การรับเงิน , การประมูลงาน เป็นต้น	7	1.8
งบประมาณสร้างสิ่งสาธารณะประโยชน์	89	22.3
อื่นๆ	34	8.5
รวม	400	100

จากตารางแสดงให้เห็นว่าชนชั้นกลางส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่า ประโยชน์หรือสิ่งตอบแทนที่ได้รับจากการเลือกตั้ง คือ การออกกฎหมายที่เป็นประโยชน์แก่ประชาชน มากเป็นอันดับแรก จำนวน 270 ราย คิดเป็นร้อยละ 67.5 รองลงมาคือ การใช้งบประมาณสร้างสิ่งสาธารณะประโยชน์ 89 ราย คิดเป็นร้อยละ 22.3 การให้ความช่วยเหลือสนับสนุนต่างๆ จำนวน 7 ราย คิดเป็นร้อยละ 1.8 อื่นๆ 34 ราย คิดเป็นร้อยละ 8.5

ตารางที่ 4.2.21 ความคิดเห็นต่อกิจกรรมต่างๆทางการเมือง

ข้อความ	ระดับความเห็น					จำนวน ร้อยละ
	ไม่เห็นด้วยเลย	ไม่ค่อย	ไม่แน่ใจ	ไม่คัดค้าน	ไม่รับรองเลย	
1.กิจกรรมทางการเมืองเป็นเรื่องที่สำคัญที่สุด และอยู่ในความรับผิดชอบของทุกคนด้วย	127 (31.8)	186 (46.5)	70 (17.5)	14 (3.5)	3 (0.8)	400(100.0)
2.ในทางการเมืองคิดว่าการลงคะแนนเสียงเลือกตั้ง เป็นวิธีการเดียวเท่านั้นแสดงถึงการมีสิทธิมีเสียง ทำให้รัฐบาลต้องรับฟัง	62(15.5)	157 (39.3)	99 (24.8)	74 (18.5)	7 (1.8)	399 (100.0)
3. การเมืองเป็นเรื่องที่เต็มไปด้วยปัญหาและอุปสรรค ยุ่งยากซับซ้อน ชาวบ้านธรรมดาไม่ค่อยเข้าใจ	14 (3.5)	106 (26.5)	59 (14.8)	178 (44.5)	43 (10.8)	400(100.0)
4.การพูดคุยกับคนที่มีความคิดเห็นต่างกันมีแต่จะทำให้ทะเลาะ ดังนั้นจึงไม่ควรไปพูดกับเขา	16(0.4)	63(15.8)	78(19.5)	194(48.5)	49(12.3)	400(100.0)
5.นักการเมืองบางคนอาจโกงกินแต่ถ้าเขาทำทุกอย่าง โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อประชาชนก็ไม่ควรไปตำหนิเขา	12(0.3)	85(21.3)	68(17.0)	141(35.3)	94 (23.5)	400(100.0)
6.ถ้าทหารจะเข้ายึดอำนาจการปกครองโดยอ้างเหตุ ผลว่า ส.ส.ส่วนใหญ่คอร์รัปชันไม่ซื่อสัตย์จริง ก็น่าจะ ก็จะสนับสนุนให้ทหารเข้าไปยึดอำนาจได้	40 (10.0)	60 (15.0)	48(12.0)	159(39.8)	93(23.3)	400(100.0)
7.ประชาชนทุกคนควรมีความเสมอภาคใน การศึกษาและหาเลี้ยงชีพ	192 (48.0)	168(42.0)	22(5.5)	15(3.8)	2(0.5)	399(100.0)
8.การที่ประชาชนส่วนใหญ่รวมกลุ่มกันอย่างเหนียวแน่น จะทำให้มีพลังต่อรองทางการเมืองสูง	135(33.8)	182(45.5)	54(13.5)	26(6.5)	3(0.8)	400(100.0)
9.การปฏิบัติตามคำสั่งเชื่อผู้นำเพียงอย่างเดียวนั้นยัง ไม่เป็นการเพียงพอเพราะต้องตรวจสอบก่อนว่าการ กระทำนั้นชอบด้วยกฎหมายหรือไม่	174(43.5)	193(48.3)	19(4.8)	7(1.8)	7(1.8)	400(100.0)
10. รัฐบาลสามารถใช้วิธีการรุนแรงหรือมาตรการที่เด็ด ขาดต่อการบริหารบ้านเมือง แม้จะมีผลกระทบต่อ ประชาชนก็ได้ถ้ารัฐบาลทำเพื่อประเทศชาติบ้านเมือง จึงไม่ควรไปคัดค้าน	52 (6.5)	192(15.8)	67(16.8)	63(48.0)	26(13.0)	400(100.0)

จากตารางแสดงให้เห็นได้ว่าชนชั้นกลางมีระดับความเห็นต่อพฤติกรรมในแนวทางประชาธิปไตย ดังนี้

1. ผู้ตอบมีความเชื่อว่ากิจกรรมทางการเมืองเป็นเรื่องสำคัญที่สุดและอยู่ในความรับผิดชอบของทุกคน มีระดับความเห็นอยู่ในระดับ เห็นด้วย คิดเป็นร้อยละ 46.5 รองลงมาอยู่ในระดับเห็นด้วยมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 46.5
2. ผู้ตอบมีความเชื่อว่าในทางการเมืองนั้น การลงคะแนนเสียงเลือกตั้งเป็นวิธีการเดียวเท่านั้นที่สามารถทำให้ได้รัฐบาลที่ต้องรับฟัง มีระดับความเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วย คิดเป็นร้อยละ 39.3 รองลงมาอยู่ในระดับ ไม่แน่ใจ คิดเป็นร้อยละ 24.8
3. ผู้ตอบมีความเชื่อว่าการเมืองเป็นเรื่องที่เต็มไปด้วยปัญหาและอุปสรรคยุ่งยากซับซ้อน ชาวบ้านธรรมดาไม่ค่อยเข้าใจ มีระดับความเห็นอยู่ในระดับ ไม่เห็นด้วย คิดเป็นร้อยละ 44.5 รองลงมาอยู่ในระดับ เห็นด้วย คิดเป็นร้อยละ 26.5
4. ผู้ตอบมีความเชื่อว่าการพูดคุยกับคนที่มีความคิดแตกต่างกันมีแต่จะทำให้ทะเลาะดังนั้นจึงไม่ควรไปพูดกับเขา มีระดับความเห็นอยู่ในระดับ ไม่เห็นด้วย คิดเป็นร้อยละ 48.5 รองลงมาอยู่ในระดับไม่แน่ใจ คิดเป็นร้อยละ 19.5
5. ผู้ตอบมีความเชื่อว่านักการเมืองบางคนอาจโกงกินแต่ถ้าเขาทำทุกอย่างโดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อประชาชน ก็ไม่ตำหนิเขา มีระดับความเห็นอยู่ในระดับ ไม่เห็นด้วย คิดเป็นร้อยละ 35.3 รองลงมาอยู่ในระดับไม่เห็นด้วยมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 23.5
6. ผู้ตอบมีความเชื่อว่าถ้าคณะทหารเข้ายึดอำนาจการปกครองโดยอ้างเหตุผลว่า ส.ส.ส่วนใหญ่คอร์รัปชันไม่ซื่อสัตย์ ก็น่าจะสนับสนุนให้ทหารเข้ายึดอำนาจ มีระดับความเห็นอยู่ในระดับ ไม่เห็นด้วย คิดเป็นร้อยละ 39.8 รองลงมาอยู่ในระดับไม่เห็นด้วยมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 23.3
7. ผู้ตอบมีความเชื่อว่าการประชาชนทุกคนควรมีความเสมอภาคในการศึกษาและหาเลี้ยงชีพ มีระดับความเห็นอยู่ในระดับ เห็นด้วยมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 48.0 รองลงมาอยู่ในระดับ เห็นด้วย คิดเป็นร้อยละ 42.0
8. ผู้ตอบมีความเชื่อว่าการประชาชนส่วนใหญ่ถ้ามีการรวมกลุ่มกันอย่างเหนียวแน่น จะทำให้มีพลังต่อรองในทางการเมืองสูง มีระดับความเห็นอยู่ในระดับ เห็นด้วย คิดเป็นร้อยละ 45.5 รองลงมาอยู่ในระดับเห็นด้วยมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 33.8
9. ผู้ตอบมีความเชื่อว่าการปฏิบัติตามคำสั่งเชื่อผู้นำเพียงอย่างเดียวมันยังไม่เป็นการเพียงพอ เพราะต้องตรวจสอบก่อนว่าการกระทำนั้นชอบด้วยกฎหมายหรือไม่ มี

ระดับความเห็นอยู่ในระดับ เห็นด้วย คิดเป็นร้อยละ 48.3 รองลงมาอยู่ในระดับเห็นด้วยมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 43.5

10. ผู้ตอบมีความเชื่อว่ารัฐบาลสามารถใช้วิธีการรุนแรงหรือมาตรการที่ได้เด็ดขาดต่อการบริหารบ้านเมืองแม้จะมีผลกระทบต่อประชาชนก็ได้ แต่ถ้าวรัฐบาลทำเพื่อประเทศชาติบ้านเมืองก็เป็นการสมควรแล้ว จึงไม่ควรไปคัดค้าน มีระดับความเห็นอยู่ในระดับ เห็นด้วย คิดเป็นร้อยละ 48.0 รองลงมาอยู่ในระดับ ไม่น่าใจ คิดเป็นร้อยละ 16.8

มีผู้ตอบคำถามไม่ครบจำนวน 2 ราย

คำตอบจากมาตรวัดคำถามเรื่องเกี่ยวกับความคิดเห็นในประชาธิปไตยผลรวมออกมาอยู่ในเกณฑ์ที่เห็นด้วยมากเป็นส่วนใหญ่ เพราะ ผู้ตอบแบบสอบถามจะให้ความสำคัญกับกิจกรรมการเมืองในระบอบประชาธิปไตย ทุกคนต้องการให้การเมืองไทยมั่นคงและมีประสิทธิภาพ เพราะจะส่งผลให้การดำเนินชีวิตประจำวันของบุคคล ไม่ว่าจะเป็นเรื่อง เศรษฐกิจ สังคม และ วัฒนธรรม ก็จะติดตามไปด้วย ถ้าหากการเมืองไทยมีความเป็นประชาธิปไตยที่สมบูรณ์

ตอนที่ 3 ข้อพิสูจน์สมมติฐาน

เป็นการพิสูจน์สมมติฐานโดยใช้ตัวแปรอิสระ เพศ อายุ การศึกษา อาชีพ และ รายได้ ตั้งแต่ตารางที่ 4.2.22 ถึงตารางที่ 4.2.50

ตารางที่ 4.2.22 เพศ รายได้ กับความสนใจทางการเมืองจากสื่อโทรทัศน์

ระดับความสนใจ

ภูมิหลัง	น้อย	มาก	รวม
เพศชาย	11(4.5)	231(14.6)	242(60.7)
เพศหญิง	23(14.6)	134(85.4)	157(39.3)
รวม	34(8.5)	365(91.5)	399(100.0)
รายได้ไม่เกิน 12,000 บาท	16(11.9)	118(88.1)	134(33.5)
12,400 - 19,500 บาท	13(11.2)	103(88.8)	116(29.0)
มากกว่า 20,000 ขึ้นไป	5(3.3)	145(96.7)	150(37.5)
รวม	34(8.5)	366(91.5)	400(100.0)

$$\text{Gender} = \chi^2 = 12.4, \text{DF} = 1, \text{Sig.} = .00041$$

$$\text{Income} = \chi^2 = 8.28044, \text{DF} = 2, \text{Sig.} = .01592$$

ผลการทดสอบพบว่า เพศ รายได้ ของชนชั้นกลางกับความสนใจการเมืองจากเปิดรับโทรทัศน์มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติไม่เกิน 0.05 ซึ่งโดยทั่วไปแล้วเพศหญิงจะให้ความสนใจชมรายการโทรทัศน์ประเภทบันเทิงมากกว่ารายการที่เกี่ยวกับการเมือง จึงทำให้ผลการทดสอบปรากฏออกมาว่า เพศชายสนใจรายการการเมืองมากกว่าเพศหญิง ในตารางแสดงให้เห็นว่าเพศชายมีความสนใจดูโทรทัศน์มากกว่าเพศหญิง เท่ากับ 10.1 % และพบว่ากลุ่มรายได้มากกว่า 20,000 บาทขึ้นไปมีแนวโน้มที่จะดูโทรทัศน์มาก คิดเป็นร้อยละ 96.7 %

ตารางที่ 4.2.23 อาชีพ รายได้ กับความสนใจทางการเมืองจากสื่อวิทยุ

ภูมิหลัง	ระดับความสนใจ			จำนวน
	น้อย	ปานกลาง	มาก	
รับราชการ/รัฐวิสาหกิจ	62 (32.8)	69 (36.5)	58(30.7)	189(47.3)
พนักงาน/ลูกจ้างเอกชน	41(29.9)	54 (39.4)	42 (30.7)	137 (34.3)
ผู้ประกอบการ/นายจ้าง	17 (50.0)	15 (44.1)	2 (5.9)	34 (8.5)
อาชีพอิสระ/ค้าขาย	17 (47.2)	8 (22.2)	11 (30.6)	36 (9.0)
อื่นๆ			4 (100.0)	4 (1.0)
รวม	137 (34.3)	146 (36.5)	117(29.3)	400(100.0)
ไม่เกิน 12,000 บาท	50 (37.3)	43 (32.1)	41 (30.6)	134(33.5)
12,400-19,500 บาท	25 (21.6)	39 (33.6)	52 (44.8)	116(29.0)
มากกว่า 20,000 บาทขึ้นไป	62 (41.3)	64 (42.7)	24 (16.0)	150 (37.5)
รวม	137 (34.3)	146 (36.5)	117(29.3)	400(100.0)

Career = $\chi^2 = 24.23420$, DF = 8 , Sig.= .00209

Income = $\chi^2 = 29.27594$, DF = 4 , Sig.= .00001

ผลการทดสอบพบว่า อาชีพและรายได้ ของชนชั้นกลางกับความสนใจฟังรายการเมืองจากวิทยุมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติไม่เกิน 0.05 โดยพบว่า กลุ่มอาชีพรับราชการ/รัฐวิสาหกิจ และ กลุ่มพนักงาน/ลูกจ้างเอกชน มีความสนใจฟังวิทยุเท่าๆกัน คิดเป็นร้อยละ 30.7 ในขณะที่กลุ่มนายจ้าง/ผู้ประกอบการ สนใจฟังวิทยุน้อย คิดเป็นร้อยละ 50 แนวโน้มที่กลุ่มนายจ้าง/ผู้ประกอบการไม่ค่อยให้ความสำคัญในการฟังวิทยุ เป็นเพราะการติดตามข่าวสารทางการเมืองนั้นนิยมติดตามจากการใช้สื่อประเภทอื่นที่ให้รายละเอียดมากกว่า เช่น หนังสือพิมพ์ หรือ ดูโทรทัศน์ เป็นต้น และการฟังจากวิทยุไม่ได้บรรเทาเท่าที่ควรจึงทำให้ความสนใจฟังวิทยุน้อยมาก

ความสัมพันธ์ของรายได้กับความสนใจการเมืองจากการฟังวิทยุพบว่า กลุ่มที่มีรายได้มากกว่า 20,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 42.7 มีความสนใจฟังวิทยุในระดับปานกลาง กลุ่มรายได้ 12,400 - 19,500 บาท มีความสนใจฟังในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 44.8 กลุ่มรายได้ไม่เกิน 12,000 บาท มีความสนใจในระดับน้อย คิดเป็นร้อยละ 37.5

โดยสรุป ชนชั้นกลางส่วนใหญ่มีความสนใจในการเลือกรับฟังรายการเมืองจากวิทยุอยู่ในระดับปานกลาง และเมื่อเปรียบเทียบระหว่าง อาชีพ และการศึกษาพบว่า มีระดับที่แตกต่างกันด้วย

ตารางที่ 4.2.24 อายุ การศึกษา รายได้ กับความสนใจทางการเมืองจากสื่อหนังสือพิมพ์

ภูมิหลัง	ระดับความสนใจ			
	น้อย	ปานกลาง	มาก	รวม
อายุ 17 - 29 ปี	2(13.3)	31(36.9)	101(33.8)	134(33.7)
อายุ 30 - 37 ปี	11(73.3)	32(38.1)	90(30.1)	133(33.4)
อายุ 38 ปีขึ้นไป	2(13.3)	21(25.0)	108(36.1)	131(32.9)
รวม	15(3.8)	84(21.1)	299(75.1)	398(100.0)
ปริญญาตรีหรือเทียบเท่า	11(73.3)	79(94.0)	271(90.0)	361(90.3)
ปริญญาโทหรือเทียบเท่า	4(26.7)	5(6.0)	60(10.0)	39(9.8)
รวม	15(3.8)	84(21.0)	301(75.3)	400(100.0)
ไม่เกิน 12,000 บาท	10(66.7)	32(38.1)	92(30.6)	134(33.5)
12,400 - 19,500 บาท	1(6.7)	18(21.4)	97(32.2)	116(29.0)
มากกว่า 20,000 ขึ้นไป	4(26.7)	34(40.5)	112(37.2)	400(100.0)
รวม	15(3.8)	84(21.0)	301(75.3)	400(100.0)

Age $\chi^2 = 15.07064$, DF = 4 , Sig.= .00456

Education $\chi^2 = 6.27112$, DF = 2 , Sig.= .04348

Income $\chi^2 = 12.22423$, DF = 4 , Sig.= .01576

ผลการทดสอบพบว่า อายุ การศึกษา รายได้ ของชนชั้นกลางกับความสนใจการเมืองจากการอ่านหนังสือพิมพ์มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติไม่เกิน 0.05 ในตารางพบว่าทุกกลุ่มอายุมีความสนใจอ่านหนังสือพิมพ์ในระดับมาก มีในกลุ่มอายุ 38 ปีขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 36.1 % กลุ่มอายุ 30 - 37 ปี คิดเป็นร้อยละ 30.1 % และในกลุ่มอายุ 17 - 29 ปี คิดเป็นร้อยละ 33.7 %

เมื่อใช้การศึกษาและรายได้เป็นตัวทดสอบพบว่า ส่วนใหญ่มีความสนใจอ่านข่าวการเมืองจากหนังสือพิมพ์ในระดับมาก รวมกันเป็น 75.3 %

โดยสรุป ชนชั้นกลางส่วนใหญ่สนใจข่าวการเมืองจากการเลือกอ่านหนังสือพิมพ์อยู่ในระดับมาก และเมื่อเปรียบเทียบระหว่าง อายุ การศึกษา และ รายได้ พบว่ามีระดับที่แตกต่างกันออกไปด้วย

ตารางที่ 4.2.25 เพศ อายุ การศึกษา กับความสนใจทางการเมืองจากตำราเรียน

ภูมิหลัง	ระดับความสนใจ			รวม
	น้อย	ปานกลาง	มาก	
ชาย	127(52.7)	71(29.5)	43(17.8)	241(60.6)
หญิง	108(68.6)	33(21.0)	16(10.2)	157(39.4)
รวม	235(59.0)	104(26.1)	59(14.8)	398(100.0)
อายุ 17 - 29 ปี	87(64.9)	35(26.1)	12(9.0)	134(33.8)
อายุ 30 - 37 ปี	69(51.9)	48(36.1)	16(12.0)	133(33.5)
อายุ 38 ปีขึ้นไป	78(60.0)	21(16.2)	31(23.8)	130(32.7)
รวม	234(58.9)	104(26.2)	59(14.9)	397(100.0)
ปริญญาตรีหรือเทียบเท่า	224(62.0)	97(26.9)	40(11.1)	361(90.5)
ปริญญาโทหรือเทียบเท่า	11(28.9)	8(21.1)	19(50.0)	38(9.5)
รวม	235(58.9)	105(26.3)	59(14.8)	399(100.0)

$$\text{Gender} = \chi^2 = 10.51653, \text{DF} = 2, \text{Sig.} = .00520$$

$$\text{Age} = \chi^2 = 22.86305, \text{DF} = 4, \text{Sig.} = .00013$$

$$\text{Education} = \chi^2 = 42.05763, \text{DF} = 2, \text{Sig.} = .00000$$

ผลการทดสอบพบว่า เพศ อายุ และการศึกษาของชนชั้นกลาง มีอิทธิพลต่อความสนใจการเมืองจากการอ่านตำราเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติไม่เกิน 0.05 กล่าวคือ เพศหญิงมีความสนใจการเมืองจากการอ่านตำราในระดับน้อยมากกว่าเพศชาย 16.1 % ความสนใจระดับปานกลางพบว่าเพศชายมีความสนใจการเมืองจากการอ่านตำราเรียนในระดับปานกลางมากกว่าเพศหญิง 8.5 % และเพศชายมีความสนใจการเมืองในระดับมากมากกว่าเพศหญิง 6.6 % โดยสรุปจะเห็นได้ว่าเพศชายสนใจการเมืองการอ่านตำราเรียนที่เกี่ยวข้องกับการเมืองมากกว่าเพศหญิงมากกว่า

สังเกตได้ว่าในสายการเรียนนิเวศศาสตร์ตามสถาบันต่างๆ เพศชายจะมีจำนวนมากกว่าเพศหญิง

เมื่อใช้ระดับการศึกษาเป็นตัวทดสอบพบว่า การศึกษาระดับปริญญาตรีมีความสนใจการเมืองจากการอ่านตำราเรียนในระดับน้อยมากกว่าระดับปริญญาโท 33.1 % และพบว่าความสนใจในระดับปานกลางจะพบในการศึกษาระดับปริญญาตรีมากกว่าปริญญาโท 5.8 % ความสนใจระดับมากจะพบในการศึกษาระดับปริญญาโทมากกว่าระดับปริญญาตรี 48.9% จะเห็นได้ว่ายิ่งผู้ใดมีระดับการศึกษาสูงขึ้นความสนใจในการอ่านจากตำราเรียนย่อมมีมากขึ้น

เมื่อใช้อายุเป็นตัวทดสอบพบว่า กลุ่มอายุ 17 - 29 ปี มีความสนใจการเมืองจากการอ่านตำราในระดับน้อย คิดเป็นร้อยละ 64.9% เมื่อเปรียบเทียบคำตอบระหว่างผู้ตอบที่มีระดับอายุ 30-37 ปี สนใจในระดับน้อยมากกว่า 13% และกลุ่มอายุ 38 ปีขึ้นไปต่างกันมากกว่า 4.9 % ความสนใจระดับปานกลางพบว่า กลุ่มอายุ 30-37 ปี มีมากกว่ากลุ่มอายุ 17-29 ปี 10% ในขณะที่มากกว่ากลุ่มอายุ 38 ปีขึ้นไป 20.9% และนอกจากนี้ยังพบว่า กลุ่มอายุ 38 ปีขึ้นไปมีความสนใจในระดับมากกว่ากลุ่มอายุ 30 - 37 ปี 11.8% มากกว่ากลุ่มอายุ 17 - 29 ปี 14.8 %

โดยสรุป ชนชั้นกลางส่วนใหญ่สนใจทางการเมืองจากการอ่านตำราเรียนในระดับน้อย เมื่อเปรียบเทียบระหว่าง เพศ อายุ และการศึกษาที่แตกต่างกัน พบว่ามีระดับที่แตกต่างกันออกไปด้วย

ตารางที่ 4.2.26 การศึกษา รายได้ กับความสนใจทางการเมืองจากการอ่านนิตยสาร

ระดับความสนใจ

ภูมิหลัง	น้อย	ปานกลาง	มาก	รวม
ปริญญาตรีหรือเทียบเท่า	146(40.4)	149(41.3)	66(18.3)	361(100.0)
ปริญญาโทหรือเทียบเท่า	12(30.8)	11(28.2)	16(41.0)	39 (9.8)
รวม	158(39.5)	160(40.0)	82(20.5)	400(100.0)
ไม่เกิน 12,000 บาท	63(47.0)	46 (34.3)	25(18.7)	134 (33.5)
12,400 - 19,500 บาท	31(26.7)	56(48.3)	29(25.0)	116(29.0)
มากกว่า 20,000 ขึ้นไป	64 (42.7)	58 (38.7)	28 (18.7)	400(100.0)
รวม	158(39.5)	160 (40.0)	82(20.5)	400(100.0)

$$\text{Education} = \chi^2 = 11.21777, \text{DF} = 1, \text{Sig.} = .00367$$

$$\text{Income} = \chi^2 = 11.83437, \text{DF} = 4, \text{Sig.} = .01863$$

ผลการทดสอบพบว่า การศึกษา รายได้ของชนชั้นกลางกับความสนใจการเมืองจากการอ่านนิตยสารมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติไม่เกิน 0.05 เมื่อใช้การศึกษาเป็นตัววัดพบว่าในความสนใจระดับน้อย ปริญญาตรีมากกว่าปริญญาโท 9.6% ความสนใจระดับปานกลาง พบว่าปริญญาตรีมากกว่าปริญญาโท 13.1 % และ ความสนใจระดับมาก ปริญญาโทมากกว่าปริญญาตรี 23.7 %

เมื่อใช้รายได้เป็นตัววัดพบว่า กลุ่มรายได้ไม่เกิน 12,000 บาท มีความสนใจระดับน้อยมากกว่า กลุ่มรายได้ 12,400 - 19,500 บาท 20.3% และมากกว่ากลุ่มรายได้ 20,000 บาทขึ้นไป 4.3 % ความสนใจระดับปานกลางพบว่า กลุ่มรายได้ 12,400 - 19,500 มากกว่ากลุ่มรายได้ 20,000 บาท 9.6 % และมากกว่ากลุ่มรายได้กลุ่มรายได้ไม่เกิน 12,000 บาท 14% นอกจากนี้ยังพบว่าในความสนใจระดับมาก กลุ่มรายได้ 12,400 - 19,500 บาท มากกว่ากลุ่มรายได้ ไม่เกิน 12,000 บาทและกลุ่มรายได้ 20,000 บาท 6.3%

โดยสรุป ชนชั้นกลางส่วนใหญ่สนใจการเมืองจากการอ่านนิตยสารในระดับ น้อย ถึงปานกลาง เมื่อเปรียบเทียบระหว่าง การศึกษา และ รายได้ พบว่ามีระดับที่แตกต่างกันออกไปด้วย

ตารางที่ 4.2.27 เพศ อาชีพ กับความสนใจทางการเมืองจากการสนทนากับครอบครัว

ระดับความสนใจ

ภูมิภาค	น้อย	ปานกลาง	มาก	จำนวน ร้อยละ
ชาย	145(59.9)	75(31.0)	22(9.1)	242(60.7)
หญิง	62(39.5)	55(35.0)	40(25.5)	157(39.3)
รวม	207(51.9)	130(32.6)	62(15.5)	399(100.0)
ข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจ	107(56.6)	51(27.0)	31(16.4)	189(47.3)
พนักงาน/ลูกจ้างเอกชน	68(49.6)	52(38.0)	17(12.4)	137(34.3)
ผู้ประกอบการ/นายจ้าง	15(44.1)	17(50.0)	2 (5.9)	34(9.0)
อาชีพอิสระ/ค้าขาย	13(36.1)	11 (30.6)	12 (33.3)	36(9.0)
รวม	207(51.8)	131(32.8)	62(15.5)	400(100.0)

Gender = $\chi^2 = 24.59117$, DF = 2 , Sig.= .00000

Career = $\chi^2 = 23.34982$, DF = 8 , Sig.= .00294 ,

Missing Observation= 4

ผลการทดสอบพบว่า เพศ อาชีพ ของชนชั้นกลางกับความสนใจการเมืองจากการสนทนากับครอบครัวมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติไม่เกิน 0.05 ในการสนทนาเกี่ยวกับเรื่องการเมืองกับครอบครัวเพศชายมีความสนใจระดับน้อย มากกว่าเพศหญิง 20.4% ความสนใจระดับปานกลางพบว่า เพศชายน้อยกว่าเพศหญิง 4% ความสนใจระดับมาก เพศชายน้อยกว่าเพศหญิง 13.4%

เมื่อใช้อาชีพเป็นตัวทดสอบ ในความสนใจระดับน้อย พบว่า ข้าราชการ / รัฐวิสาหกิจ มากกว่า พนักงาน/ลูกจ้างเอกชน 7% มากกว่าผู้ประกอบการ/นายจ้าง 12.5 % มากกว่าอาชีพอิสระ 20.5% ในความสนใจระดับปานกลางพบว่า ผู้ประกอบการ/นายจ้างมากกว่าพนักงาน/ลูกจ้างเอกชน 12% มากกว่าอาชีพอิสระ/ค้าขาย/รับจ้างส่วนตัว 19.4% และมากกว่าข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจ 23.0 % ความสนใจระดับมากพบว่าอาชีพอิสระ/ค้าขาย/รับจ้างส่วนตัว มากกว่าข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจ 16.9 % มากกว่าพนักงาน/ลูกจ้างเอกชน 20.9% และมากกว่า ผู้ประกอบการ/นายจ้าง 27.4 %

โดยสรุป เพศชายสนใจการเมืองโดยสนทนากันเกี่ยวกับครอบครัวน้อยกว่าเพศหญิง เมื่อสังเกตจากกลุ่มอาชีพพบว่าข้าราชการ พนักงานรัฐวิสาหกิจ พนักงาน ลูกจ้างเอกชน จะสนใจพูดคุยการเมืองกับครอบครัวน้อยมากเมื่อมองถึงลักษณะอาชีพ พบว่านายจ้าง ผู้ประกอบการ และผู้มีอาชีพอิสระ สนใจที่พูดคุยการเมืองกับครอบครัวมากกว่า

มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Chiang Mai University

ตารางที่ 4.2.28 เพศ การศึกษา อาชีพ และ รายได้ กับการสนทนากับเพื่อน

ระดับความสนใจ

ภูมิหลัง	น้อย	ปานกลาง	มาก	จำนวน ร้อยละ
ชาย	41(16.9)	145 (59.5)	56(23.1)	242(23.1)
หญิง	43(27.4)	69(43.9)	45(28.7)	157(39.3)
รวม	84 (21.1)	214 (53.6)	101(25.3)	399(100.0)
ปริญญาตรีหรือเทียบเท่า	74(20.5)	204(56.5)	83(23.0)	361(90.3)
ปริญญาโทหรือเทียบเท่า	10(25.6)	10(25.6)	19(48.7)	39(9.8)
รวม	84(21.0)	214(53.5)	102(25.5)	400(100.0)
รับราชการ/รัฐวิสาหกิจ	31(16.4)	108(57.1)	50(26.5)	189 (47.3)
พนักงาน/ลูกจ้างเอกชน	35(25.5)	73(63.5)	29(21.2)	137(34.3)
ผู้ประกอบการ/นายจ้าง	4(11.8)	20(58.8)	10(29.4)	34(8.5)
อาชีพอิสระ/ค้าขาย	10(27.8)	13(36.1)	13(36.1)	36(9.0)
อื่นๆ	4(100.0)	-	-	-
รวม	84(21.0)	214(53.5)	102(25.5)	400(100.0)
ไม่เกิน 12,000 บาท	41(30.6)	59(44.0)	34(25.4)	134(33.5)
12,400 - 19,500 บาท	15(12.9)	69(59.5)	32(27.6)	134(33.5)
มากกว่า 20,000 ขึ้นไป	28(25.4)	32(27.6)	36(24.0)	102(25.5)
รวม	84(21.0)	214(53.5)	102(25.5)	400(100.0)

Gender = $\chi^2 = 10.61004$, DF = 2 , Sig.= .00497

Education = $\chi^2 = 15.84751$, DF = 2 , Sig.= .00036

Carrer = $\chi^2 = 26.02200$, DF = 8 , Sig.= .00104

Income = $\chi^2 = 24.13507$, DF = 8 , Sig.= .00218

ผลการทดสอบพบว่า เพศ การศึกษา อาชีพ และ รายได้ ของชนชั้นกลางมีกับ ความสนใจการเมืองจากพูดคุยสนทนากับเพื่อนมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติไม่ เกิน 0.05 กล่าวคือ ความสนใจระดับน้อย เพศชายน้อยกว่าเพศหญิง ร้อยละ 10.5 ความสนใจ

ระดับปานกลาง เพศชายมากกว่าเพศหญิง ร้อยละ 16.0 ความสนใจระดับมากเพศชายน้อยกว่าเพศหญิง ร้อยละ 5.6

เมื่อวิเคราะห์จากระดับการศึกษาพบว่า ปริญญาตรี มีความสนใจในระดับน้อย น้อยกว่าปริญญาโท ร้อยละ 20.5 ความสนใจระดับปานกลาง มากกว่าปริญญาโท ร้อยละ 25.6 และความสนใจระดับมาก น้อยกว่าปริญญาโท ร้อยละ 25.7

เมื่อวิเคราะห์จากกลุ่มอาชีพพบว่า อาชีพอิสระ/ค้าขาย/รับจ้างส่วนตัว มีความสนใจระดับน้อย มากกว่าอาชีพรับจ้าง/พนักงานเอกชน ร้อยละ 2.3 มากกว่าอาชีพข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจ ร้อยละ 11.4 และมากกว่านายจ้าง/ผู้ประกอบการ ร้อยละ 16 ความสนใจระดับปานกลาง พบว่าอาชีพนายจ้าง/ผู้ประกอบการ มากกว่า ข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจ ร้อยละ 1.7 มากกว่า พนักงานบริษัท/ลูกจ้างเอกชน ร้อยละ 5.5 และ มากกว่าอาชีพอิสระ ร้อยละ 22.7 ความสนใจระดับมาก พบว่า อาชีพอิสระมากกว่า ผู้ประกอบการ/นายจ้าง ร้อยละ 6.4 มากกว่าข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจ ร้อยละ 9.6 และ มากกว่าพนักงานบริษัท/ลูกจ้างเอกชน ร้อยละ 14.9

เมื่อวิเคราะห์จากระดับรายได้พบว่า ความสนใจระดับน้อย รายได้ไม่เกิน 12,000 บาท มากกว่า รายได้เกิน 20,000 บาท ร้อยละ 11.9 มากกว่า รายได้ 12,400 - 19,500 บาท ร้อยละ 17.7 ความสนใจระดับปานกลาง รายได้เกิน 20,000 บาท มากกว่า รายได้ 12,400 - 19,500 บาท ร้อยละ 2.2 มากกว่า รายได้ไม่เกิน 12,000 บาท ร้อยละ 13.3 และความสนใจระดับมาก พบว่า รายได้ 12,400 - 19,500 บาท มากกว่า รายได้ ไม่เกิน 12,000 บาท ร้อยละ 2.2 มากกว่า ร้อยละ 3.6

โดยสรุปพบว่าเพศหญิงสนใจการเมืองโดยการสนทนากับเพื่อนฝูงมากกว่าเพศชาย สำหรับผู้ที่มีรายได้ระหว่าง 12,400 - 19,500 บาท มีการสนทนาเรื่องการเมืองมากกว่ากลุ่มรายได้อื่นๆ กลุ่มอาชีพผู้ประกอบการ/นายจ้าง และ พวกอาชีพอิสระ มีเวลาว่างในการพูดคุยเรื่องการเมืองกับเพื่อนฝูงมากกว่าอาชีพอื่นๆ

ตารางที่ 4.2.29 การศึกษา อาชีพ และรายได้ กับความสนใจการเมืองจากเรียนรู้จากนักวิชาการ

ภูมิหลัง	ระดับความสนใจ			จำนวนร้อยละ
	น้อย	ปานกลาง	มาก	
ปริญญาตรีหรือเทียบเท่า	209(57.9)	101(28.0)	51(14.1)	361(90.3)
ปริญญาโทหรือเทียบเท่า	16(41.0)	4(10.3)	19(48.7)	39(9.8)
รวม	225(56.3)	105(26.3)	70(17.5)	400(100.0)
รับราชการ/รัฐวิสาหกิจ	94(49.7)	56(29.6)	39(20.6)	189(47.3)
พนักงาน/ลูกจ้างเอกชน	87(63.5)	32(23.4)	18(13.1)	137(34.3)
ผู้ประกอบการ/นายจ้าง	16(47.1)	8(23.5)	10(29.4)	34(8.5)
อาชีพอิสระ/ค้าขาย	24(66.7)	9(25.0)	3(8.3)	36(9.0)
รวม	255(56.3)	105(26.3)	70(17.5)	400(100.0)
ไม่เกิน 12,000 บาท	81(60.4)	36(26.9)	83(55.3)	134(33.5)
12,400 - 19,500 บาท	61(52.6)	38(32.8)	31(20.7)	116(29.0)
มากกว่า 20,000 ขึ้นไป	83(55.3)	17(14.7)	36(24.0)	150(37.5)
รวม	225(56.3)	105(26.3)	70(17.5)	400(100.0)

Education = $\chi^2 = 15.84751$, DF = 2 , Sig.= .00036

Career = $\chi^2 = 15.43566$, DF = 8 , Sig.= .05121 ,Missing = 4

Income = $\chi^2 = 30.05670$, DF = 2 , Sig.= .00000

จากตารางพบว่า ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ ของชนชั้นกลางกับความสนใจการเมืองโดยการเรียนรู้ผ่านจากนักวิชาการมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติไม่เกิน 0.05 กล่าวคือ ความสนใจระดับน้อย ในระดับปริญญาตรีมากกว่าระดับปริญญาโท ร้อยละ 16.9 ความสนใจระดับปานกลาง ปริญญาตรีมากกว่าปริญญาโท ร้อยละ 17.7 และความสนใจระดับมาก ปริญญาตรีน้อยกว่าปริญญาโท ร้อยละ 34.6

เมื่อใช้กลุ่มอาชีพเป็นตัวทดสอบ พบว่า ทุกกลุ่มอาชีพมีความสนใจการเมืองโดยการเรียนรู้จากนักวิชาการในระดับน้อย จำนวน 255 ราย คิดเป็นร้อยละ 56.3 % โดยกลุ่มอาชีพข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ มีความสนใจในระดับน้อยกว่ากลุ่มอาชีพอื่นๆ คิดเป็น

ร้อยละ 49.7 ในขณะที่ผู้ประกอบการ/นายจ้างจะสนใจที่เรียนรู้จากนักวิชาการมากกว่ากลุ่มอาชีพอื่น ๆ คิดเป็นร้อยละ 29.4

เมื่อใช้กลุ่มรายได้เป็นตัวทดสอบพบว่า ชนชั้นกลางส่วนใหญ่ที่มีรายสูงมากเท่าไร ก็จะไม่ให้ความสำคัญกับการเรียนรู้การเมืองจากนักวิชาการ เนื่องจากกลุ่มรายได้ที่มีรายได้สูงมาก จะให้ความสนใจไปในสื่อประเภทอื่นๆ มากกว่า เช่น ติดตามจากรายการโทรทัศน์ อ่านหนังสือพิมพ์ เป็นต้น และเหตุผลอีกประการหนึ่งไม่ต้องยึดติดกับความคิดเฉพาะบุคคลใดบุคคลหนึ่ง แต่สามารถเลือกรับ เลือกทำความเข้าใจการเมืองได้อย่างอิสระ

โดยสรุป ระดับการศึกษา รายได้ หรือ อาชีพ ต่างก็มีความสัมพันธ์กับการเรียนรู้ทางการเมืองจากนักวิชาการในระดับน้อย โดยวัดจากระดับการเรียนรู้สูงมากเท่าไร รายได้สูง และอาชีพในหน้าที่ตำแหน่งการงานในระดับสูง จะยังให้ความสำคัญกับการเรียนรู้การเมืองจากนักวิชาการน้อยลงเป็นลำดับ

ตารางที่ 4.2.30 เพศกับความสนใจต่อประเภทรายการโทรทัศน์

ภูมิภาค	ประเภทรายการโทรทัศน์			รวม
	ข่าว	รายการการเมือง	อื่นๆ	
เพศชาย	203(83.3)	25(10.3)	14(5.8)	242(60.7)
เพศหญิง	113(72.0)	6(3.8)	38(24.2)	157(39.3)
รวม	316(79.2)	31(7.8)	52(13.0)	399(100.0)

$$\chi^2 = 31.68519, DF = 2, Sig. = .00000$$

ผลการทดสอบพบว่า เพศกับความสนใจดูรายการโทรทัศน์ มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติไม่เกิน 0.05 กล่าวคือ ในขณะที่เพศหญิงให้ความสนใจรายการบันเทิง เพศชายจะให้ความสนใจรายการข่าว และ รายการการเมือง คิดเป็น เพศชาย จำนวน 228 ราย เพศหญิง 119 ราย มีความแตกต่างกันคิดเป็นร้อยละ 18.4

ตารางที่ 4.2.31 เพศกับความสนใจรายการโทรทัศน์ที่เกี่ยวกับเรื่องการเมือง

ชื่อรายการ	เพศ		รวม
	ชาย	หญิง	
สนทนาปัญหาบ้านเมือง	49(20.2)	29(18.5)	78(19.5)
ขอเวลานอก	5(2.1)	12(7.6)	17(4.3)
ถ่ายทอดสดอภิปรายสภาฯ	40(16.5)	23(14.6)	63(15.8)
เนชั่นส์นิวส์ทอล์ค	98(40.5)	52(33.1)	150(37.6)
มองต่างมุม	38(15.7)	21(13.4)	59(14.8)
ไม่สนใจรายใดเลย	4(1.7)	16(10.2)	20(5.0)
อื่นๆ	8(3.3)	4(2.5)	12(3.0)
รวม	242(60.7)	157(39.3)	399(100.0)

$$\chi^2 = 23.07563, DF = 6, Sig. = .00077$$

ผลการทดสอบพบว่า เพศกับความสนใจรายการโทรทัศน์เกี่ยวกับการเมืองมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติไม่เกิน 0.05 โดยพบว่าเพศชายมีความสนใจมากกว่าเพศหญิง เป็นเพศชาย 242 ราย คิดเป็นร้อยละ 60.7 เป็นเพศหญิง 157 ราย คิดเป็นร้อยละ 39.3 และยังพบอีกว่ารายการที่ชนชั้นกลางส่วนใหญ่มีแนวโน้มดูมากที่สุด คือ รายการเนชั่นส์นิวส์ทอล์ค มีผู้ชมรายการ จำนวน 150 ราย คิดเป็นร้อยละ 37.6 เป็นเพศชาย 98 ราย คิดเป็นร้อยละ 40.5 เป็นเพศหญิง 52 ราย คิดเป็นร้อยละ 33.1

ตารางที่ 4.2.32 เพศ อายุ การศึกษา อาชีพ กับ ความสนใจอ่านคอลัมน์หนังสือพิมพ์

ภูมิภาค	ประเภทคอลัมน์หนังสือพิมพ์						รวม
	การเมือง	เศรษฐกิจ	กีฬา	สังคม	บันเทิง	อื่นๆ	
เพศชาย	154(63.6)	36(14.9)	28(11.6)	13(5.4)	5(2.1)	6(2.5)	242(60.7)
เพศหญิง	76(48.4)	14(8.9)	2(1.3)	25(15.9)	30(19.1)	10(6.4)	157(39.3)
รวม	230(57.6)	50(12.5)	30(7.5)	38(9.5)	35(8.8)	16(4.0)	399(100.0)
อายุ 17-29 ปี	52(38.8)	25(18.7)	11(8.2)	18(13.4)	23(17.2)	5(3.7)	134(33.7)
อายุ 30-37 ปี	75(56.4)	15(11.3)	14(10.5)	12(9.0)	10(7.5)	7(5.3)	133(33.4)
อายุ 38 ปีขึ้นไป	102(77.9)	10(7.6)	5(3.8)	8(6.1)	2(1.5)	4(3.1)	131(32.9)
รวม	229(57.5)	50(12.6)	30(7.5)	38(9.5)	35(8.8)	16(4.0)	398(100.0)
ปริญญาตรีหรือเทียบเท่า	201(55.7)	48(13.3)	30(8.3)	34(9.4)	35(9.7)	13(3.6)	361(90.3)
ปริญญาโทหรือเทียบเท่า	30(76.9)	2(5.1)	-	4(10.3)	-	3(7.7)	39(9.8)
รวม	231(57.8)	50(12.5)	30(7.5)	38(9.5)	35(8.8)	16(4.0)	400(100.0)
รับราชการ/รัฐวิสาหกิจ	144(76.2)	11(5.8)	12(6.3)	11(5.8)	3(1.6)	8(4.2)	189(47.3)
พนักงาน/ลูกจ้างเอกชน	51(37.2)	24(17.5)	15(10.9)	18(13.1)	26(19.0)	3(2.2)	137(34.3)
ผู้ประกอบการ/นายจ้าง	23(67.6)	7(20.6)	1(2.9)	2(5.9)	1(2.9)	-	34(8.5)
อาชีพอิสระ/ค้าขาย	9(25.0)	8(22.2)	2(5.6)	7(19.4)	5(13.9)	5(13.9)	36(9.0)
อื่นๆ	4(100.0)						1(1.0)
รวม	231(57.8)	50(12.5)	30(7.5)	38(9.5)	35(8.8)	16(4.0)	400(100.0)

Gender $\chi^2 = 66.20911$, DF. = 5 , Sig.= .00000

Age $\chi^2 = 51.75265$, DF. = 10 , Sig.= .00000

Education $\chi^2 = 13.15044$, DF. = 5 , Sig.= .02201

Career $\chi^2 = 98.93663$, DF. = 20 , Sig.= .00000

ผลการทดสอบพบว่า เพศ อายุ การศึกษา และ อาชีพ กับความสนใจอ่านประเภทคอลัมน์หนังสือพิมพ์มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติไม่เกิน 0.05 กล่าวคือ เมื่อใช้เพศเป็นตัววัด พบว่า เพศชายสนใจอ่านคอลัมน์การเมืองมากเป็นอันดับแรก จำนวน 154 ราย คิดเป็นร้อยละ 63.6 เพศหญิง 76 ราย คิดเป็นร้อยละ 48.4 ในขณะที่คอลัมน์เรื่องเศรษฐกิจ และ กีฬา รองลงมาตามลำดับ และยังแสดงให้เห็นว่าเพศชายมีความสนใจอ่านคอลัมน์การเมืองมากกว่าเพศหญิง 15.2 %

เมื่อใช้กลุ่มอายุเป็นตัวทดสอบ พบว่า ชนชั้นกลางทุกกลุ่มอายุ มีแนวโน้มสนใจเลือกอ่านคอลัมน์การเมืองมากเป็นอันดับแรก คือ กลุ่มอายุ 17 - 29 ปี จำนวน 52 ราย คิดเป็นร้อยละ 38.3 กลุ่มอายุ 30 - 37 ปี คิดเป็นร้อยละ 56.4 กลุ่มอายุ 38 ปีขึ้นไป จำนวน 102 ราย คิดเป็นร้อยละ 77.9 สำหรับคอลัมน์ที่ได้รับความสนใจเป็นอันดับรองลงมา คือ เศรษฐกิจ และสังคม และยังพบอีกว่า กลุ่มอายุ 38 ปีขึ้นไปให้ความสนใจกับคอลัมน์การเมืองมากกว่ากลุ่มอายุอื่นๆ

เมื่อใช้ระดับการศึกษาเป็นตัวทดสอบ พบว่า ชนชั้นกลางส่วนใหญ่สนใจอ่านคอลัมน์การเมืองเป็นอันดับแรก จำนวน 231 ราย เป็นระดับปริญญาตรี 201 ราย คิดเป็นร้อยละ 55.7 เป็นระดับปริญญาโท 30 ราย คิดเป็นร้อยละ 76.9 เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างกันพบว่า ปริญญาโทมีความสนใจคอลัมน์การเมืองมากกว่าระดับปริญญาตรี 21.2 %

เมื่อใช้อชีพเป็นตัวทดสอบ พบว่าชนชั้นกลางส่วนใหญ่ทุกกลุ่มอาชีพสนใจอ่านหนังสือพิมพ์คอลัมน์การเมือง จำนวน 231 ราย คิดเป็นร้อยละ 57.8 เป็นข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจ 144 ราย คิดเป็นร้อยละ 76.2 เป็นพนักงาน/ลูกจ้างเอกชน 51 ราย คิดเป็นร้อยละ 37.2 เป็นผู้ประกอบการ/นายจ้าง 23 ราย คิดเป็นร้อยละ 67.6 เป็น อาชีพอิสระ/ค้าขาย 9 ราย คิดเป็นร้อยละ 25.0 อื่นๆ 4 ราย คิดเป็นร้อยละ 100.0 สังเกตได้ว่า กลุ่มอาชีพรับราชการ/รัฐวิสาหกิจจะให้ความสนใจคอลัมน์การเมืองมากที่สุด

โดยสรุป เมื่อวัดได้จากตัวแปร เพศ อายุ ระดับการศึกษา และ อาชีพ คอลัมน์การเมืองจะได้รับความนิยมมากกว่าคอลัมน์อื่นๆในหนังสือพิมพ์ และยังแสดงให้เห็นว่า ยิ่งอายุมากขึ้น ความต้องการในการรับข่าวสารจะมีมากเป็นพิเศษเพื่อเป็นประโยชน์ในการดำเนินภารกิจประจำวันให้สอดคล้องกับสถานการณ์

ตารางที่ 4.2.33 เพศ อายุ อาชีพ และรายได้ กับความสนใจรายการโทรทัศน์

ภูมิหลัง	ประเภทรายการ			รวม
	ข่าว	การเมือง	อื่นๆ	
เพศชาย	203(83.9)	25(10.3)	14(5.8)	242(60.7)
เพศหญิง	113(72.0)	6(3.8)	38(24.2)	157(39.3)
รวม	316(79.2)	31(7.8)	52(13.0)	399(100.0)
อายุ 17-29ปี	91(67.9)	11(8.2)	32(23.9)	134(33.7)
อายุ 30 - 37 ปี	112(84.2)	9 (6.8)	12(9.0)	133(33.4)
อายุ 38 ปีขึ้นไป	112(85.5)	11(8.4)	8(6.1)	131(32.9)
รวม	315(79.1)	31(7.8)	52(13.1)	398(100.0)
รับราชการ/รัฐวิสาหกิจ	170(89.9)	7(3.7)	12(6.3)	189(47.3)
พนักงาน/ลูกจ้างเอกชน	93(67.9)	14(10.2)	30(21.9)	137(34.3)
ผู้ประกอบการ/นายจ้าง	27(79.4)	6(17.6)	1(2.9)	34(8.5)
อาชีพอิสระ/ค้าขาย	23(63.9)	4(11.1)	9(25.0)	36(9.0)
อื่นๆ	4(100.0)	-	-	4(100.0)
รวม	317(79.3)	31(7.8)	52(13.0)	400(100.0)
รายได้ต่ำกว่า 12,000	96(71.6)	8(6.0)	126(84.0)	134(33.5)
12,400 - 19,500 บาท	95(81.9)	7(6.0)	16(10.7)	116(29.0)
มากกว่า 20,000 บาท	126(81.9)	16(10.7)	8(5.3)	150(37.5)
รวม	317(79.3)	31(7.8)	52(13.0)	400(100.0)

Gender $\chi^2 = 66.20911$, DF. = 5 , Sig.= .00000

Age $\chi^2 = 51.75265$, DF. = 10 , Sig.= .00000

Career $\chi^2 = 13.15044$, DF. = 5 , Sig.= .02201

Income $\chi^2 = 98.93663$, DF. = 20 , Sig.= .00000

ผลการทดสอบพบว่า เพศ อายุ ระดับการศึกษา และอาชีพ กับความสนใจประเภทรายการโทรทัศน์อย่างมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติไม่เกิน 0.05 กล่าวคือ เมื่อใช้ เพศเป็นตัววัด พบว่า ชนชั้นกลางส่วนใหญ่สนใจรายการข่าวโทรทัศน์มากเป็นอันดับแรก จำนวน 242 ราย คิดเป็นร้อยละ 60.7 เป็นชาย 203 ราย คิดเป็นร้อยละ 83.9 เป็นหญิง 113 ราย คิดเป็นร้อยละ 72.0 อันดับรองลงมา เพศชายจะให้ความสนใจรายการการเมือง

จำนวน 25 ราย คิดเป็นร้อยละ 10.3 ในขณะที่เพศหญิงให้ความสนใจรายอื่นๆ (บันเทิง , วาไรตี้ , เกมโชว์ ฯลฯ) จำนวน 52 ราย คิดเป็นร้อยละ 13.0

เมื่อใช้อายุเป็นตัวทดสอบ พบว่า ทุกกลุ่มอายุมีแนวโน้มเลือกรับชมรายการข่าวโทรทัศน์เป็นอันดับแรก จำนวน 315 ราย คิดเป็นร้อยละ 79.1 เป็นกลุ่มอายุ 17-29 ปี 91 ราย คิดเป็นร้อยละ 67.9 เป็นกลุ่มอายุ 30-37 ปี 112 ราย คิดเป็นร้อยละ 84.2 เป็นกลุ่มอายุ 38 ปีขึ้นไป 112 ราย คิดเป็นร้อยละ 85.5

เมื่อใช้อชีพเป็นตัวทดสอบ พบว่า ทุกกลุ่มอาชีพมีแนวโน้มเลือกรับชมรายการข่าวโทรทัศน์มากเป็นอันดับแรก จำนวน 317 ราย คิดเป็นร้อยละ 79.3 เป็น ราชการ/รัฐวิสาหกิจ 170 ราย คิดเป็นร้อยละ 89.9 เป็นพนักงาน/ลูกจ้างเอกชน จำนวน 93 ราย คิดเป็นร้อยละ 67.9 เป็นผู้ประกอบการ/นายจ้าง คิดเป็นร้อยละ 27 ราย คิดเป็นร้อยละ 79.4 เป็นอาชีพอิสระ/ค้าขาย 23 ราย คิดเป็นร้อยละ 69.9 เป็นอาชีพอื่นๆ 4 ราย คิดเป็นร้อยละ 100 สังเกตได้ว่ากลุ่มอาชีพราชการ/รัฐวิสาหกิจ จะให้ความสนใจเลือกรับชมข่าวโทรทัศน์มากกว่ากลุ่มอาชีพอื่นๆ

เมื่อใช้รายได้เป็นตัวทดสอบ พบว่า กลุ่มรายได้ ต่ำกว่า 12,000 บาท มีแนวโน้มสนใจรายการโทรทัศน์อื่นๆ (เกมโชว์ , สารคดี , วาไรตี้ ฯลฯ) มากเป็นอันดับแรก จำนวน 126 ราย คิดเป็นร้อยละ 84.0 และเลือกรับชมรายการข่าวโทรทัศน์เป็นอันดับรองลงมา จำนวน 96 ราย คิดเป็นร้อยละ 71.6 กลุ่มรายได้ 12,400 - 19,500 บาท มีแนวโน้มสนใจดูข่าวโทรทัศน์เป็นอันดับแรก จำนวน 95 ราย คิดเป็นร้อยละ 81.9 และกลุ่มรายได้มากกว่า 20,000 บาท มีแนวโน้มสนใจดูข่าวโทรทัศน์เป็นอันดับแรก จำนวน 126 ราย คิดเป็นร้อยละ 81.9 รองลงมาคือรายการการเมือง จำนวน 16 ราย คิดเป็นร้อยละ 10.7 สังเกตได้ว่า ผู้ที่มีรายได้น้อยกว่า 12,000 บาท จะมุ่งสนใจรายการประเภทบันเทิงมากกว่ารายการข่าว ในขณะที่ ผู้ที่มีรายได้มากกว่า 20,000 บาท จะมุ่งสนใจรายการข่าว การเมือง มากกว่ารายการบันเทิง

โดยสรุป ความสนใจเลือกรับชมรายการโทรทัศน์ เมื่อใช้ตัวแปร เพศ อายุ อาชีพ และรายได้เป็นตัวทดสอบ แสดงให้เห็นว่า ชนชั้นกลางส่วนใหญ่มีแนวโน้มสนใจรายการข่าวโทรทัศน์มากกว่ารายการประเภทอื่นๆ โดยเฉพาะผู้มีอายุมาก รายได้มาก อาชีพรับราชการ จะให้ความสนใจรายการข่าวมากเป็นพิเศษกว่ารายการประเภทอื่นๆ

ตารางที่ 4.2.34 เพศ อายุ การศึกษา อาชีพ และ รายได้ กับ ความสนใจรายการวิทยุ

ผู้มีหลัง	ประเภทรายการวิทยุ			รวม
	ข่าว	บันเทิง	อื่นๆ	
เพศชาย	146(60.3)	68(28.1)	28(11.6)	242(60.7)
เพศหญิง	77(49.0)	65(41.4)	15(9.6)	157(39.3)
รวม	223(55.9)	133(33.3)	43(10.8)	399(100.0)
อายุ 17-29 ปี	41(30.6)	75(56.0)	94(71.8)	134(33.7)
อายุ 30 - 37 ปี	88(66.2)	32(24.1)	26(19.8)	133(33.4)
อายุ 38 ปีขึ้นไป	94(71.8)	13(9.8)	11(8.4)	131(32.9)
รวม	223(56.0)	133(33.4)	131(32.9)	398(100.0)
ปริญญาตรีหรือเทียบเท่า	194(53.7)	127(35.2)	40(11.1)	361(90.3)
ปริญญาโทหรือเทียบเท่า	30(76.9)	6(15.4)	3(7.7)	39(9.8)
รวม	244(56.0)	133(33.3)	43(10.8)	400(100.0)
รับราชการ/รัฐวิสาหกิจ	127(67.2)	42(22.2)	20(10.6)	189(47.3)
พนักงาน/ลูกจ้าง	62(45.3)	66(48.2)	9(6.6)	137(34.3)
ผู้ประกอบการ/นายจ้าง	16(47.1)	8(23.5)	10(29.4)	34(8.5)
อาชีพอิสระ/ค้าขาย	16(44.4)	16(44.4)	4(11.1)	36(9.0)
อื่นๆ	3(75.0)	1(25.0)	-	4(1.0)
รวม	224(56.0)	133(33.3)	43(10.8)	400(100.0)
รายได้ไม่เกิน12,000	56(41.8)	69(51.5)	9(6.7)	134(33.5)
12,400 - 19,500 บาท	71(61.2)	36(31.0)	9(7.8)	116(29.0)
มากกว่า 20,000 บาท	97(64.7)	28(18.7)	25(16.7)	150(37.5)
รวม	224(56.0)	133(33.3)	43(10.8)	400(100.0)

Gender $\chi^2 = 7.58410$, DF. = 2 , Sig.= .02255

Age $\chi^2 = 56.49566$, DF. = 4 , Sig.= .00000

Education $\chi^2 = 7.90211$, DF. = 2 , Sig.= .01923

Career $\chi^2 = 40.83384$, DF. = 8 , Sig.= .00000

Income $\chi^2 = 38.46011$, DF. = 4 , Sig.= .00000

ผลการทดสอบพบว่า เพศ อายุ การศึกษา อาชีพ และรายได้ กับการฟังรายการวิทยุอย่างมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ กล่าวคือ เมื่อใช้เพศเป็นตัวทดสอบ พบว่า ชนชั้นกลางส่วนใหญ่เลือกฟังรายการข่าววิทยุมากเป็นอันดับแรก จำนวน 223 ราย คิดเป็นร้อยละ 55.9 เป็นชาย 146 คน คิดเป็นร้อยละ 60.3 เป็นหญิง 77 ราย คิดเป็นร้อยละ 49.0

เมื่อใช้อายุเป็นตัวทดสอบพบว่า กลุ่มอายุ 17-29 ปี สนใจฟังรายการประเภทอื่นๆ (สารคดีสั้นๆ , รายการเพลง ฯลฯ) มากเป็นอันดับแรก จำนวน 94 ราย คิดเป็นร้อยละ 71.8 กลุ่มอายุ 30-37 ปี สนใจฟังรายการข่าววิทยุ 77 ราย คิดเป็นร้อยละ 49.0 กลุ่มอายุ 38 ปีขึ้นไป สนใจฟังรายการข่าววิทยุ จำนวน 94 ราย คิดเป็นร้อยละ 71.8

เมื่อใช้ระดับการศึกษาเป็นตัวทดสอบ ชนชั้นกลางส่วนใหญ่ฟังรายการข่าววิทยุ 244 ราย คิดเป็นร้อยละ 56.0 เป็นการศึกษาในระดับปริญญาตรี 194 ราย คิดเป็นร้อยละ 53.7 เป็นระดับปริญญาโท จำนวน 30 ราย คิดเป็นร้อยละ 76.9

เมื่อใช้อาชีพเป็นตัวทดสอบ พบว่า อาชีพรับราชการ / รัฐวิสาหกิจ สนใจฟังรายการข่าววิทยุ มากเป็นอันดับแรก จำนวน 127 ราย คิดเป็นร้อยละ 67.2 อาชีพพนักงาน/ลูกจ้างเอกชน สนใจฟังรายการบันเทิงมากเป็นอันดับแรก จำนวน 66 ราย คิดเป็นร้อยละ 48.2 ผู้ประกอบการ / นายจ้าง สนใจฟังรายการข่าววิทยุ มากเป็นอันดับแรก จำนวน 16 ราย คิดเป็นร้อยละ 47.1 อาชีพอิสระ/ค้าขาย สนใจฟังรายการข่าว และ รายการบันเทิง เท่าๆกัน คือ ฟังข่าว และ ฟังรายการบันเทิง จำนวนประเภทละ 16 ราย คิดเป็นร้อยละ 44.4 อาชีพอื่นๆ จำนวน 3 ราย คิดเป็นร้อยละ 75.0

เมื่อใช้รายได้เป็นตัวทดสอบพบว่า ชนชั้นกลางส่วนใหญ่ ในกลุ่มรายได้ไม่เกิน 12,000 บาท สนใจฟังรายการบันเทิง จำนวน 69 ราย คิดเป็นร้อยละ 51.5 กลุ่มรายได้ 12,400 - 19,500 บาท สนใจฟังรายการข่าว จำนวน 71 ราย คิดเป็นร้อยละ 61.2 และกลุ่มรายได้เกิน 20,000 บาท สนใจฟังรายการข่าว จำนวน 97 ราย คิดเป็นร้อยละ 64.7

โดยสรุป ชนชั้นกลางส่วนใหญ่เลือกรับฟังรายการข่าว เมื่อเปรียบเทียบ เพศ อายุ การศึกษา อาชีพ และ รายได้ พบว่ามีระดับความสนใจรายการข่าวที่แตกต่างกันออกไปด้วย

ตารางที่ 4.2.35 อาชีพ กับความคิดเห็นในการนำเสนอข่าวสารด้านการเมืองที่ถูกควบคุมจากรัฐบาล

อาชีพ	ประเภทสื่อมวลชน			รวม
	โทรทัศน์	วิทยุ	หนังสือพิมพ์	
รับราชการ/รัฐวิสาหกิจ	139(73,9)	22(11,7)	27(14,4)	188(47,1)
พนักงาน/ลูกจ้าง	100(73,0)	23(16,8)	14(10,2)	137(34,3)
ผู้ประกอบการ/นายจ้าง	21(61,8)	9(26,5)	4(11,8)	34(8,5)
อาชีพอิสระ/ค้าขาย	21(58,3)	8(22,2)	7(19,4)	36(9,0)
อื่นๆ	1(25,0)	3(75,0)	-	4(1,0)
รวม	282(70,7)	65(16,3)	52(13,0)	399(100,0)

$$\text{Career} = \chi^2 = 19.36553, \text{DF.} = 8, \text{Sig.} = .01302$$

ผลการทดสอบความสัมพันธ์พบว่า อาชีพ มีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นประเภทสื่อมวลชนในการนำเสนอข่าวสารด้านการเมืองที่ถูกควบคุมจากรัฐบาลอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดย อาชีพแตกต่างกันมีแนวโน้มในการแสดงความคิดเห็นแตกต่างกัน กล่าวคือ ชนชั้นกลางส่วนใหญ่ คิดว่า โทรทัศน์ เป็นสื่อที่ถูกควบคุมมากที่สุด จำนวน 282 ราย คิดเป็นร้อยละ 70.7 เป็นอาชีพรับราชการ/รัฐวิสาหกิจ จำนวน 139 ราย คิดเป็นร้อยละ 73.9 เป็นอาชีพพนักงาน/ลูกจ้าง 100 ราย คิดเป็นร้อยละ 73.0 ผู้ประกอบการ/นายจ้าง จำนวน 21 ราย คิดเป็นร้อยละ 58.3 อื่นๆ 1 ราย คิดเป็นร้อยละ 25.0 สาเหตุที่คนส่วนใหญ่แสดงความคิดเห็นว่า โทรทัศน์คือสื่อมวลชนที่ถูกรัฐบาลควบคุมมากที่สุด เป็นเพราะ สถานีโทรทัศน์ที่เปิดดำเนินการยังได้เข้ามามีบทบาทในการกำกับดูแลการจัดรายการต่างๆอีกด้วย

ตารางที่ 4.2.36 เพศ อายุ การศึกษา อาชีพ กับการเข้าเป็นสมาชิกกลุ่มผลประโยชน์ หรือกลุ่มทางการเมือง

ภูมิภาค	สังกัดการเป็นสมาชิก			รวม
	กลุ่มคณะ	พรรคการเมือง	ไม่เป็นสมาชิกใดเลย	
เพศชาย	11(4.5)	11(4.5)	220(90.9)	242(60.7)
เพศหญิง	3(1.9)	-	154(98.1)	157(39.3)
รวม	14(3.5)	11(2.8)	374(93.7)	399(100.0)
อายุ 17 - 29 ปี	4(3.0)	-	130(97.0)	134(33.7)
อายุ 30 - 37 ปี	6(4.5)	1(0.8)	126(94.7)	133(33.4)
อายุ 38 ปีขึ้นไป	4(3.1)	10(7.6)	117(89.3)	131(32.9)
รวม	14(3.5)	11(2.8)	375(93.8)	398(100.0)
ปริญญาตรีหรือเทียบเท่า	12(3.3)	3(0.8)	346(95.8)	361(90.3)
ปริญญาโทหรือเทียบเท่า	2(5.1)	8(20.5)	29(74.4)	39(9.8)
รวม	14(3.5)	11(2.8)	375(93.8)	400(100.0)
รับราชการ/รัฐวิสาหกิจ	6(3.2)	2(1.1)	181(95.8)	189(47.3)
พนักงานลูกจ้าง	5(3.6)	-	132(96.4)	137(34.3)
ผู้ประกอบการนายจ้าง	3(8.8)	7(20.6)	24(70.6)	34(8.5)
อาชีพอิสระ/ค้าขาย	-	2(5.6)	34(94.4)	36(9.0)
อื่นๆ	-	-	4(100.0)	4(1.0)
รวม	14(3.5)	11(2.8)	375(93.8)	400(100.0)

Gender $\chi^2 = 9.54385$, DF. = 2 , Sig.= .00846

Age $\chi^2 = 17.89473$, DF. = 4 , Sig.= .00129

Education $\chi^2 = 51.64074$, DF. = 2 , Sig.= .00000

Career $\chi^2 = 52.58034$, DF. = 8 , Sig.= .00000

ผลการทดสอบ พบว่า เพศ อายุ การศึกษา และ อาชีพ กับการเป็นสมาชิกกลุ่มผลประโยชน์ หรือกลุ่มการเมือง มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ กล่าวคือ เมื่อใช้เพศ เป็นตัวทดสอบ พบว่า ชนชั้นกลางส่วนใหญ่ไม่สังกัดสมาชิก จำนวน 374 ราย คิดเป็นร้อยละ 93.7 เป็นชาย 220 ราย คิดเป็นร้อยละ 90.9 เป็นหญิง 154 ราย คิดเป็นร้อยละ 98.1

เมื่อใช้อายุเป็นตัวทดสอบ พบว่า ชนชั้นกลางส่วนใหญ่ ไม่เป็นสมาชิกใดเลย จำนวน 373 ราย เป็นกลุ่มอายุ 17 - 29 ปี 130 ราย คิดเป็นร้อยละ 97.0 เป็นกลุ่มอายุ 30-37 ปี 126 ราย คิดเป็นร้อยละ 94.7 เป็นกลุ่มอายุ 38 ปีขึ้นไป 117 ราย คิดเป็นร้อยละ 89.3

เมื่อใช้การศึกษาเป็นตัวทดสอบพบว่า ชนชั้นกลางส่วนใหญ่ไม่เป็นสมาชิกใดเลยจำนวน 375 ราย คิดเป็นร้อยละ 93.8 เป็นการศึกษาในระดับปริญญาตรี 346 ราย คิดเป็นร้อยละ 95.8 เป็นการศึกษาในระดับปริญญาโท 29 ราย คิดเป็นร้อยละ 74.4

เมื่อใช้อาชีพเป็นตัวทดสอบพบว่า ชนชั้นกลางส่วนใหญ่ ไม่สังกัดเป็นสมาชิกใดเลย จำนวน 375 ราย คิดเป็นร้อยละ 93.8 เป็นอาชีพรับราชการ / รัฐวิสาหกิจ 181 ราย คิดเป็นร้อยละ 47.3 เป็นอาชีพพนักงาน/ลูกจ้าง จำนวน 132 ราย คิดเป็นร้อยละ 96.4 เป็นผู้ประกอบการ/นายจ้าง จำนวน 24 ราย คิดเป็นร้อยละ 70.6 เป็นอาชีพอิสระ/ค้าขาย จำนวน 34 ราย คิดเป็นร้อยละ 94.4 อื่นๆ จำนวน 4 ราย คิดเป็นร้อยละ 100.0

โดยสรุป จำนวนผู้ที่ เป็นสมาชิกพรรคการเมือง มีอยู่น้อยมาก แสดงให้เห็นว่าคนชนชั้นกลางส่วนใหญ่ยังขาดการมีส่วนร่วมทางการเมืองโดยตรงด้วยการเป็นสมาชิกพรรคการเมืองหรือกลุ่มทางการเมืองอื่นๆ

ตารางที่ 4.2.37 เพศ การศึกษา อาชีพ กับ การมีส่วนร่วมในการเรียกร้องทางการเมือง

ภูมิภาค	พฤติกรรมการมีส่วนร่วมในการประท้วงรัฐบาล			รวม
	เคยขอขอร้อง	เคย 1 ครั้ง	ไม่เคยเลย	
เพศชาย	41(16.9)	39(16.1)	162(66.9)	242(60.7)
เพศหญิง	13 (8.3)	16(10.2)	128(81.5)	157(39.3)
รวม	54(13.5)	55(13.8)	290(72.7)	399(100.0)
ปริญญาตรีหรือเทียบเท่า	46(12.7)	45(12.5)	270(74.8)	361(90.3)
ปริญญาโทหรือเทียบเท่า	8(20.5)	10(25.6)	21(53.8)	39(9.8)
รวม	54(13.5)	55(13.8)	291(72.8)	400(100.0)
รับราชการ/รัฐวิสาหกิจ	22(11.6)	33(17.5)	134(70.9)	189(47.3)
พนักงาน/ลูกจ้าง	13(9.5)	18(13.1)	106(77.4)	137(34.3)
ผู้ประกอบการ/นายจ้าง	11(32.4)	3(8.8)	20(58.8)	34(8.5)
อาชีพอิสระ/ค้าขาย	8(22.1)	1(2.8)	27(75.0)	36(9.0)
อื่นๆ	-	-	4(100.0)	4(1.0)
รวม	54(13.5)	55(13.8)	291(72.8)	400(100.0)

Gender $\chi^2 = 10.49126$, DF. = 2 , Sig.= .00527

Education $\chi^2 = 8.14070$, DF. = 2 , Sig.= .01707

Career $\chi^2 = 21.69993$, DF. = 8 , Sig.= .00550

ผลการทดสอบพบว่า เพศ การศึกษา และ อาชีพ กับการมีส่วนร่วมในการเรียกร้องทางการเมืองมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ กล่าวคือ เมื่อใช้เพศเป็นตัวทดสอบ พบว่า ชนชั้นกลางส่วนใหญ่ ไม่เคยมีส่วนร่วมในการประท้วงการกระทำของรัฐบาลเลย จำนวน 290 ราย คิดเป็นร้อยละ 72.7 เป็นชาย 162 ราย คิดเป็นร้อยละ 66.9 เป็นหญิง 128 ราย คิดเป็นร้อยละ 81.5 โดยเพศหญิงมากกว่าเพศชาย 14.6 %

เมื่อใช้การศึกษาเป็นตัวทดสอบพบว่า ชนชั้นกลางส่วนใหญ่ ไม่เคยมีส่วนร่วมกับการกระทำของรัฐบาลเลย จำนวน 291 ราย คิดเป็นร้อยละ 72.8 เป็น การศึกษาระดับปริญญาตรี จำนวน 270 ราย คิดเป็นร้อยละ 74.8 ระดับปริญญาโท 21 ราย คิดเป็นร้อยละ 53.8 โดยปริญญาตรีมากกว่าปริญญาโท 21 %

เมื่อใช้อาชีพเป็นตัวทดสอบ ชนชั้นกลางส่วนใหญ่ไม่เคยมีส่วนร่วมในการ
ประท้วงการกระทำของรัฐบาล จำนวน 291 ราย คิดเป็นร้อยละ 72.8 เป็นอาชีพ รับราชการ /
รัฐวิสาหกิจ จำนวน 134 ราย คิดเป็นร้อยละ 70.9 เป็นพนักงาน/ลูกจ้าง จำนวน 106 ราย
คิดเป็นร้อยละ 77.4 เป็น ผู้ประกอบการ/นายจ้าง จำนวน 20 ราย คิดเป็นร้อยละ 58.8 เป็น
อาชีพอิสระ/ค้าขาย จำนวน 27 ราย คิดเป็นร้อยละ 75.0 อื่นๆ จำนวน 4 ราย คิดเป็นร้อยละ
100.0 สังเกตได้ว่าอาชีพที่มีส่วนร่วมในการประท้วงการกระทำของรัฐบาลมากที่สุดเมื่อ
เปรียบเทียบระหว่างกลุ่มอาชีพ พบว่า เป็น ผู้ประกอบการ/นายจ้าง คิดเป็นร้อยละ 40.8
(32.4 + 8.8)

โดยสรุป ชนชั้นกลางส่วนใหญ่ไม่เคยมีส่วนร่วมในการเรียกร้องทางการเมือง
เพราะการเคลื่อนไหวเรียกร้องทางการเมืองส่วนมากจะเกิดในกรุงเทพมหานคร

ตารางที่ 4.2.38 อาชีพ กับ ความคิดเห็นต่อการเรียกร้องประชาธิปไตยเมื่อเดือน พฤษภาคม 2535

อาชีพ	ความคิดเห็น			รวม
	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	ไม่มีความเห็น	
ราชการ/รัฐวิสาหกิจ	126(60.7)	34(18.0)	29(15.3)	189(47.3)
พนักงานลูกจ้าง	71(51.8)	26(19.0)	40(29.2)	137(34.3)
ผู้ประกอบการ/นายจ้าง	27(79.4)	4(11.8)	3(8.8)	34(8.5)
อาชีพอิสระ/ค้าขาย	19(52.8)	8(22.2)	9(25.0)	36(9.0)
อื่นๆ	1(25.0)	3(75.0)	-	4(1.0)
รวม	244(61.0)	75(18.8)	81(20.3)	400(100.0)

Career $\chi^2 = 25.01784$, DF. = 8 , Sig.= .00154

ผลการทดสอบพบว่า อาชีพกับทัศนคติต่อกรณีเรียกร้องประชาธิปไตยเมื่อเดือน พฤษภาคม 2535 มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ กล่าวคือ ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีทัศนคติเห็นด้วยต่อเหตุการณ์พฤษภาทมิฬ จำนวน 244 ราย คิดเป็นร้อยละ 61.0 เป็นอาชีพรับราชการ/รัฐวิสาหกิจ จำนวน 126 ราย คิดเป็นร้อยละ 60.7 เป็นพนักงาน/ลูกจ้าง จำนวน 71 ราย คิดเป็นร้อยละ 51.8 ผู้ประกอบการ/นายจ้าง จำนวน 27 ราย คิดเป็นร้อยละ 79.4 อาชีพอิสระ/ค้าขาย จำนวน 19 ราย คิดเป็นร้อยละ 52.8 ในขณะที่ประเภทอื่นๆ กลับมีทัศนคติไม่เห็นด้วย จำนวน 3 ราย คิดเป็นร้อยละ 75.0

ชนชั้นกลางส่วนใหญ่มีความคิดเห็นสนับสนุนต่อกรณีเรียกร้องประชาธิปไตยเมื่อเดือนพฤษภาทมิฬ ปี 2535 โดยเมื่อเปรียบเทียบระหว่าง อาชีพ พบว่ามีความรู้สึกในเรื่องดังกล่าวในระดับที่แตกต่างกันด้วย

ตารางที่ 4.2.39 อาชีพกับความคิดเห็นในการปกครองประชาธิปไตยทำให้ชาติบ้านเมืองเจริญก้าวหน้า

อาชีพ	ความคิดเห็น			รวม
	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	ไม่มีความเห็น	
ราชการ/รัฐวิสาหกิจ	161(85.2)	14(7.4)	14(7.4)	189(47.3)
พนักงาน/ลูกจ้าง	123(89.8)	3(2.2)	11(8.0)	137(34.3)
ผู้ประกอบการ/นายจ้าง	30(88.2)	4(11.8)	-	34(8.5)
อาชีพอิสระ/ค้าขาย	25(69.4)	8(22.2)	3(8.3)	36(9.0)
อื่นๆ	4(100.0)	-	-	4(1.0)
รวม	343(85.8)	29(7.3)	28(7.0)	400(100.0)

Career $\chi^2 = 21.72762$, DF. = 8 , Sig.= .00545

ผลการทดสอบพบว่า อาชีพกับความคิดเห็นในประเด็นการปกครองประชาธิปไตยทำให้ชาติบ้านเมืองก้าวหน้ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ กล่าวคือ ชนชั้นกลางส่วนใหญ่เห็นด้วยต่อการปกครองประชาธิปไตยทำให้ชาติบ้านเมืองก้าวหน้า จำนวน 343 ราย คิดเป็นร้อยละ 85.8 เป็นอาชีพข้าราชการ 161 ราย คิดเป็นร้อยละ 85.2 เป็นอาชีพพนักงาน/ลูกจ้าง 123 ราย คิดเป็นร้อยละ 89.8 เป็นผู้ประกอบการ/นายจ้าง 30 ราย คิดเป็นร้อยละ 88.2 เป็นอาชีพอิสระ/ค้าขาย 25 ราย คิดเป็นร้อยละ 69.4 อาชีพอื่นๆ 4 ราย คิดเป็นร้อยละ 100.0

สังเกตได้ว่าเมื่อเปรียบเทียบระหว่างกลุ่มอาชีพ พบว่า อาชีพพนักงาน/ลูกจ้างเห็นด้วยต่อประเด็นการปกครองประชาธิปไตยทำให้ชาติบ้านเมืองก้าวหน้ามากถึงร้อยละ 89.8

ตารางที่ 4.2.40 เพศ อายุ และรายได้ กับความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องหน้าที่พลเมือง

ภูมิหลัง	ความคิดเห็นในประเด็นหน้าที่พลเมืองของชาติ						รวม
	ประชาชนต้อง เคารพกฎหมาย	ประชาชนต้อง มีวินัย	ทุกคนมีสิทธิ เสรีภาพ	ทุกคนมีความ เสมอภาค	ไปใช้สิทธิ์ เลือกตั้ง	อื่นๆ	
เพศชาย	120(49.8)	59(24.5)	34(14.1)	11(4.6)	13(5.4)	4(1.7)	241(60.6)
เพศหญิง	58(36.9)	35(22.3)	31(19.7)	17(10.8)	15(9.6)	1(0.6)	157(39.4)
รวม	178(44.7)	94(23.6)	65(23.6)	28(7.0)	28(7.0)	5(1.3)	398(100.0)
อายุ 17-29 ปี	45(33.8)	44(33.1)	28(21.1)	12(9.0)	4(3.0)		133(33.5)
อายุ 30 - 37 ปี	65(48.9)	27(20.3)	22(16.5)	6(4.5)	9(6.8)	4(3.0)	133(33.5)
อายุ 38 ปีขึ้นไป	67(51.1)	23(17.6)	15(7.6)	10(7.6)	15(11.5)	1(0.8)	131(33.0)
รวม	177(44.6)	94(23.7)	28(7.1)	28(7.1)	28(7.1)	5(1.3)	397(100.0)
รายได้ไม่เกิน 12,000	51(38.3)	35(26.3)	32(24.1)	12(9.0)	2(1.5)	1(0.8)	133(33.3)
12,400 - 19,500บาท	56(48.3)	25(21.6)	17(14.7)	6(5.2)	10(8.6)	2(1.7)	116(29.1)
รายได้เกิน 20,000	72(48.0)	34(22.7)	16(10.7)	10(6.7)	16(10.7)	2(1.3)	150(37.6)
รวม	179(44.9)	94(23.6)	28(7.0)	28(7.0)	28(7.0)	5(1.3)	399(100.0)

Gender $\chi^2 = 13.98448$, DF. = 5 , Sig.= .01571

Age $\chi^2 = 30.52571$, DF. = 10 , Sig.=00070

Income $\chi^2 = 21.46236$, DF. = 10 , Sig.= .01809

ผลการทดสอบพบว่า เพศ อายุ และรายได้ กับความคิดเห็นในประเด็นหน้าที่ของประชาชนในฐานะพลเมืองมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ กล่าวคือ เมื่อใช้เพศเป็นตัววัด ชนชั้นกลางส่วนใหญ่แสดงความคิดเห็นว่า หน้าที่ของประชาชนในฐานะพลเมืองคือ ประชาชนต้องเคารพกฎหมาย จำนวน 178 ราย คิดเป็นร้อยละ 44.7 เป็นชาย 120 ราย คิดเป็นร้อยละ 49.8 เป็นหญิง 58 ราย คิดเป็นร้อยละ 36.9

เมื่อใช้อายุเป็นตัวทดสอบ ชนชั้นกลางส่วนใหญ่เห็นว่า ประชาชนต้องเคารพกฎหมาย จำนวน 177 ราย คิดเป็นร้อยละ 44. เป็นกลุ่มอายุ 30 - 37 ปี 65 ราย คิดเป็นร้อยละ 48.9 เป็นกลุ่มอายุ 38 ปีขึ้นไป 67 ราย คิดเป็นร้อยละ 51.1 สำหรับกลุ่มอายุ 17- 29 ปี มีความคิดเห็น ว่าประชาชนเคารพกฎหมาย 45 ราย คิดเป็นร้อยละ 33.8 และเห็นว่า ประชาชนต้องมีวินัย จำนวน 44 ราย คิดเป็นร้อยละ 33.1

เมื่อใช้รายได้เป็นตัวทดสอบ ชนชั้นกลางส่วนใหญ่ เห็นว่า ประชาชนต้องมีวินัย จำนวน 179 ราย คิดเป็นร้อยละ 44.9 เป็นกลุ่มรายได้ไม่เกิน 12,000 บาท จำนวน 51 ราย คิดเป็น

ร้อยละ 38.3 เป็นกลุ่มรายได้ 12,400 - 19,500 บาท จำนวน 56 ราย คิดเป็นร้อยละ 48.3 เป็นกลุ่มรายได้เกิน 20,000 บาท จำนวน 72 ราย คิดเป็นร้อยละ 48.0

ดังนั้นชนชั้นกลางส่วนใหญ่แสดงความคิดเห็นว่า หน้าที่ของประชาชนในฐานะพลเมืองของชาติ คือ ประชาชนต้องเคารพวินัย และ ประชาชนต้องมีวินัย ซึ่งเป็นพื้นฐานในการที่อยู่ร่วมกันสังคมได้อย่างปรกติสุข

มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Chiang Mai University

ตารางที่ 4.2.41 เพศ อายุ การศึกษา อาชีพ และ รายได้ กับ ความคิดเห็นในประเด็น
กลุ่มบุคคลที่เป็นอุปสรรคในการพัฒนาประชาธิปไตยใน 65 ปีที่ผ่านมา

คุณลักษณะ	กลุ่มบุคคลที่เป็นอุปสรรคในการพัฒนาประชาธิปไตย				รวม
	ใช่/บ่อย	ซึ้ง/บางครั้ง	ไม่ใช่	ไม่มีความเห็น	
เพศชาย	28(11.6)	168(69.4)	37(15.3)	9(3.7)	242(60.7)
เพศหญิง	2(1.3)	124(79.0)	22(14.0)	9(5.7)	157(39.3)
รวม	30(7.5)	292(73.2)	59(14.8)	18(4.5)	399(100.0)
อายุ 17 - 29 ปี	14(10.4)	98(73.1)	19(14.2)	3(2.2)	134(33.7)
อายุ 30 - 37 ปี	10(7.5)	98(73.7)	14(10.5)	11(8.3)	133(33.4)
อายุ 38 ปีขึ้นไป	6(4.6)	94(71.8)	27(20.6)	4(3.1)	131(32.9)
รวม	30(7.5)	290(72.9)	60(15.1)	18(4.5)	398(100.0)
ปริญญาตรีหรือเทียบเท่า	27(7.5)	270(74.8)	47(13.0)	17(4.7)	361(90.3)
ปริญญาโทหรือเทียบเท่า	3(7.7)	22(56.4)	13(33.3)	1(2.6)	39(9.8)
รวม	30(7.5)	292(73.0)	60(15.0)	18(4.5)	400(100.0)
รับราชการ/รัฐวิสาหกิจ	7(3.7)	145(76.7)	31(16.4)	6(3.2)	189(47.3)
พนักงาน/ลูกจ้าง	8(5.8)	101(73.7)	22(16.1)	6(4.4)	137(34.3)
ผู้ประกอบการ/นายจ้าง	9(26.5)	18(52.9)	5(14.7)	2(5.9)	34(8.5)
อาชีพอิสระ/ค้าขาย	6(16.7)	25(69.4)	1(2.8)	4(11.1)	36(9.0)
อื่นๆ		3(75.0)	1(25.0)		4(1.0)
รวม	30(7.5)	292(73.0)	60(15.0)	18(4.5)	400(100.0)
รายได้ไม่เกิน 12,000	4(3.0)	107(79.9)	15(11.2)	8(6.0)	134(33.5)
12,400 - 19,500 บาท	8(6.9)	85(73.3)	18(15.5)	5(4.3)	116(29.0)
มากกว่า 20,000 บาท	18(12.0)	100(66.7)	27(18.0)	5(3.3)	150(37.5)
รวม	30(7.5)	292(73.0)	60(15.0)	18(4.5)	400(100.0)

Gender $\chi^2 = 15.57615$, DF. = 3 , Sig.= .00139

Age $\chi^2 = 13.92279$, DF. = 6 , Sig.= 03051

Education $\chi^2 = 11.67420$, DF. = 3 , Sig.= .00859

Career $\chi^2 = 35.857.4$, DF. = 12 , Sig.= .00034

Income $\chi^2 = 12.75657$, DF. = 6 , Sig.= .04707

ผลการทดสอบพบว่า เพศ อายุ การศึกษา และ อาชีพ กับความคิดเห็นในประเด็นกลุ่มบุคคลที่เป็นอุปสรรคในการพัฒนาประชาธิปไตยใน 65 ปีที่ผ่านมา มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ กล่าวคือ เมื่อใช้ เพศเป็นตัวทดสอบ พบว่า ชนชั้นกลางส่วนใหญ่คิดว่า นักการเมืองที่ไม่มีอุดมการณ์ คือ กลุ่มบุคคลที่เป็นอุปสรรคในการพัฒนาประชาธิปไตย จำนวน 292 ราย คิดเป็นร้อยละ 73.2 เป็นชาย 168 ราย คิดเป็นร้อยละ 69.4 เป็นหญิง 124 ราย คิดเป็นร้อยละ 79.0

เมื่อใช้อายุเป็นตัวทดสอบ ชนชั้นกลางส่วนใหญ่คิดว่าเป็นนักการเมืองที่ไม่มีอุดมการณ์ จำนวน 290 ราย คิดเป็นร้อยละ 72.9 เป็นกลุ่มอายุ 17 - 29 ปี จำนวน 98 ราย คิดเป็นร้อยละ 73.1 เป็นกลุ่มอายุ 30 - 37 ปี จำนวน 98 ราย คิดเป็นร้อยละ 73.7 เป็นกลุ่มอายุ 38 ปีขึ้นไป 94 ราย คิดเป็นร้อยละ 71.8 ราย

เมื่อใช้การศึกษาเป็นตัวทดสอบ ชนชั้นกลางส่วนใหญ่คิดว่าเป็นนักการเมืองที่ไม่มีอุดมการณ์ จำนวน 292 ราย คิดเป็นร้อยละ 73.0 เป็น ระดับปริญญาตรี 270 ราย คิดเป็นร้อยละ 74.8 เป็นปริญญาโท 22 ราย คิดเป็นร้อยละ 56.4

เมื่อใช้อาชีพเป็นตัวทดสอบชนชั้นกลางส่วนใหญ่คิดว่าเป็นนักการเมืองที่ไม่มีอุดมการณ์ จำนวน 292 ราย คิดเป็นร้อยละ 73.0 เป็นอาชีพรับราชการ/รัฐวิสาหกิจ 145 ราย คิดเป็นร้อยละ 76.7 เป็นพนักงาน/ลูกจ้าง 101 ราย คิดเป็นร้อยละ 73.7 เป็นผู้ประกอบการ/นายจ้าง 18 ราย คิดเป็นร้อยละ 52.9 เป็นอาชีพอิสระ/ค้าขาย 25 ราย คิดเป็นร้อยละ 69.4 และอื่นๆ 3 ราย คิดเป็นร้อยละ 75.0

เมื่อใช้รายได้เป็นตัวทดสอบชนชั้นกลางส่วนใหญ่คิดว่าเป็นนักการเมืองที่ไม่มีอุดมการณ์ จำนวน 292 ราย คิดเป็นร้อยละ 73.0 เป็น กลุ่มรายได้ไม่เกิน 12,000 บาท 107 ราย คิดเป็นร้อยละ 79.9 เป็นกลุ่มรายได้ 12,400 - 19,500 บาท 85 ราย คิดเป็นร้อยละ 73.3 เป็นกลุ่มรายได้เกิน 20,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 66.7

โดยสรุป ชนชั้นกลางส่วนใหญ่แสดงความคิดเห็นว่า นักการเมืองเป็นผู้ที่ขัดขวางการพัฒนาประชาธิปไตยในรอบ 65 ปีที่ผ่านมา เมื่อเปรียบเทียบระหว่าง เพศ อายุ การศึกษา อาชีพ และรายได้ ที่แตกต่างกัน พบว่า มีระดับความคิดเห็นที่แตกต่างกันออกไปด้วย

ตารางที่ 4.2.42 การศึกษา อาชีพ กับความคิดเห็นในประเด็นการเลือก ส.ส.

กลุ่มอาชีพ	ความคิดเห็นการเลือก ส.ส.			รวม
	ไม่เลือก	พรรค	พรรคและบุคคล	
ปริญญาตรีหรือเทียบเท่า	43(11.9)	111(30.7)	207(57.3)	361(90.2)
ปริญญาโทหรือเทียบเท่า	2(5.1)	9(23.1)	27(69.2)	38(9.8)
รวม	45(11.4)	120(30.0)	234(58.6)	399(100.0)
รับราชการ/รัฐวิสาหกิจ	13(6.9)	65(34.4)	110(58.2)	188(47.3)
พนักงาน/ลูกจ้าง	22(16.1)	30(21.9)	85(62.0)	137(34.3)
ผู้ประกอบการ/นายจ้าง	4(11.8)	13(38.2)	17(50.0)	34(8.5)
อาชีพอิสระ/ค้าขาย	3(8.3)	12(33.3)	21(58.3)	36(9.0)
อื่นๆ	3(75.0)		1(25.0)	4(1.0)
รวม	45(11.3)	120(30.0)	234(58.5)	1(0.3)

Education $\chi^2 = 12.23693$, DF. = 3 , Sig.= .00661

Career $\chi^2 = 29.67217$, DF. = 12 , Sig.= .00313

ผลการทดสอบพบว่า การศึกษา อาชีพ กับความคิดเห็นในการเลือก ส.ส. มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ กล่าวคือ เมื่อใช้การศึกษาเป็นตัวทดสอบ พบว่าชนชั้นกลางส่วนใหญ่ใช้เกณฑ์เลือกพรรคและตัวบุคคลในการเลือก ส.ส. จำนวน 234 ราย คิดเป็นร้อยละ 58.5 เป็นการศึกษาาระดับปริญญาตรี 207 ราย คิดเป็นร้อยละ 57.3 ระดับปริญญาโท 27 ราย คิดเป็นร้อยละ 69.2

เมื่อใช้อาชีพเป็นตัวทดสอบ ชนชั้นกลางส่วนใหญ่ เลือกพรรคและตัวบุคคล จำนวน 234 ราย คิดเป็นร้อยละ 58.5 เป็นอาชีพรับราชการ / รัฐวิสาหกิจ 110 ราย คิดเป็นร้อยละ 58.2 เป็นพนักงาน / เอกชน 85 ราย คิดเป็นร้อยละ 62.0 เป็นผู้ประกอบการ / นายจ้าง 17 ราย คิดเป็นร้อยละ 50.0 เป็นอาชีพอิสระ/ค้าขาย 21 ราย คิดเป็นร้อยละ 58.3 อื่นๆ 1 ราย คิดเป็นร้อยละ 25.0

โดยสรุป ชนชั้นกลางส่วนใหญ่มีความคิดเห็นในการเลือกส.ส.โดยพิจารณาพรรคและตัวบุคคล เมื่อเปรียบเทียบระหว่าง การศึกษา อาชีพ ที่แตกต่างกัน พบว่ามีความคิดเห็นในระดับที่แตกต่างกันออกไปด้วย

ตารางที่ 4.2.43 อายุ อาชีพ และ รายได้ กับความคิดเห็นในการหาเสียงของนักการเมือง

ผู้ถูก	การติดตามหาเสียงของนักการเมือง			รวม
	ติดตามตลอดกาล	บางครั้ง	ไม่สนใจเลย	
อายุ 17 - 29 ปี	37(27.6)	82(61.2)	15(11.2)	134(33.7)
อายุ 30 - 37 ปี	47(35.3)	81(60.9)	5(3.8)	133(33.4)
อายุ 38 ปีขึ้นไป	54(41.2)	74(56.5)	3(2.3)	131(32.9)
รวม	138(34.7)	237(59.5)	23(5.8)	398(100.0)
รับราชการ/รัฐวิสาหกิจ	70(37.0)	114(60.3)	5(2.6)	189(47.3)
พนักงาน/ลูกจ้าง	33(24.1)	92(67.2)	12(8.8)	137(34.3)
ผู้ประกอบการ/นายจ้าง	21(61.8)	11(67.2)	2(5.9)	34(8.5)
อาชีพอิสระ/ค้าขาย	15(41.5)	17(47.2)	4(11.1)	36(9.0)
อื่นๆ	-	4(100.0)	-	400(100.0)
รวม	139(34.8)	238(59.5)	23(5.8)	400(100.0)
รายได้ไม่เกิน 12,000	36(26.9)	82(61.2)	16(11.9)	134(33.5)
12,400 - 19,500 บาท	39(33.6)	73(62.9)	4(3.4)	116(29.0)
รายได้เกิน 20,000 บาท	64(42.7)	83(55.3)	3(2.0)	150(37.5)
รวม	139(34.8)	238(59.5)	23(5.8)	400(100.0)

Age $\chi^2 = 14.36914$, DF. = 4 , Sig.= .00621

Career $\chi^2 = 28.74427$, DF. = 8 , Sig.= .00035

Income $\chi^2 = 19.544424$, DF. = 4 , Sig.= .00061

ผลการทดสอบพบว่า อายุ อาชีพ รายได้ กับ การติดตามหาเสียงของนักการเมืองมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ กล่าวคือ เมื่อใช้อายุเป็นตัวทดสอบ พบว่า ชนชั้นกลางส่วนใหญ่ มีความสนใจในการติดตามการหาเสียงของนักการเมืองนานๆครั้ง จำนวน 237 ราย คิดเป็นร้อยละ 59.5 เป็นกลุ่มอายุ 17 - 29 ปี 82 ราย คิดเป็นร้อยละ 61.2 เป็นกลุ่มอายุ 30 - 37 ปี 81 ราย คิดเป็นร้อยละ 60.9 เป็นกลุ่มอายุ 38 ปีขึ้นไป 74 ราย คิดเป็นร้อยละ 56.5

เมื่อใช้อาชีพเป็นตัวทดสอบ ชนชั้นกลางส่วนใหญ่มีการติดตามการหาเสียงของนักการเมืองนานๆครั้ง จำนวน 238 ราย เป็นอาชีพรับราชการ/รัฐวิสาหกิจ 114 ราย คิดเป็นร้อยละ

60.3 เป็นพนักงาน / ลูกจ้างเอกชน 92 ราย คิดเป็นร้อยละ 67.2 เป็นผู้ประกอบการ/นายจ้าง 11 ราย คิดเป็นร้อยละ 32.4 เป็นอาชีพอิสระ/ค้าขาย 17 ราย คิดเป็นร้อยละ 47.2 อื่นๆ 4 ราย คิดเป็นร้อยละ 100.0

เมื่อใช้รายได้เป็นตัวทดสอบ ชนชั้นกลางส่วนใหญ่สนใจการติดตามการหาเสียงของนักการเมืองนานๆครั้ง จำนวน 238 ราย คิดเป็นร้อยละ 59.5 เป็นกลุ่มรายได้ไม่เกิน 12,000 บาท 82 ราย คิดเป็นร้อยละ 61.2 เป็นกลุ่มอายุ 12,400 - 19,500 บาท 73 ราย คิดเป็นร้อยละ 62.9 เป็นกลุ่มอายุ 20,000 ราย คิดเป็นร้อยละ 55.3

โดยสรุป ชนชั้นกลางส่วนใหญ่ติดตามการหาเสียงของนักการเมืองนานๆครั้ง เมื่อเปรียบเทียบ อายุ อาชีพ รายได้ ที่แตกต่างกัน พบว่ามีระดับความสนใจที่แตกต่างกันออกไปด้วย

ตารางที่ 4.2.44 อายุ อาชีพ กับความคิดเห็นในการร่างรัฐธรรมนูญโดย สมาชิกสภา
ร่างรัฐธรรมนูญ

ผู้ให้	ทัศนคติต่อการร่างรัฐธรรมนูญ			รวม
	เป็นบวก	ไม่เด่นชัด	ไม่มีความเห็น	
อายุ 17 - 29 ปี	109 (81.3)	3(2.2)	22(16.4)	134(33.7)
อายุ 30 - 37 ปี	113(85.0)	8(6.0)	12(9.0)	133(33.4)
อายุ 38 ปีขึ้นไป	117(89.3)	7(5.3)	7(5.3)	131(32.9)
รวม	339(85.2)	18(4.5)	41(10.3)	398(100.0)
รับราชการ/รัฐวิสาหกิจ	168(88.9)	14(7.4)	7(3.7)	189(47.3)
พนักงาน/ลูกจ้าง	111(81.0)	3(2.2)	23(16.8)	137(34.3)
ผู้ประกอบการ/นายจ้าง	27(79.4)	1(2.9)	6(17.6)	34(8.5)
อาชีพอิสระ/ค้าขาย	31(86.1)	-	5(13.9)	36(9.0)
อื่นๆ	4(100.0)	-	-	4(1.0)
รวม	341(85.3)	18(4.5)	41(10.3)	400(100.0)

Age $\chi^2 = 11.09402$, DF. = 4 , Sig.= .02553

Career $\chi^2 = 24.28649$, DF. = 8 , Sig.= .00205

ผลการทดสอบความสัมพันธ์พบว่า อายุ อาชีพ กับความคิดเห็นในการร่างรัฐธรรมนูญ โดยสมาชิกสภาร่างรัฐธรรมนูญมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ กล่าวคือ เมื่อใช้ อายุเป็นตัวทดสอบพบว่า ชนชั้นกลางส่วนใหญ่เห็นด้วยต่อการร่างรัฐธรรมนูญโดยสมาชิก สภาร่างรัฐธรรมนูญ จำนวน 339 ราย คิดเป็นร้อยละ 85.2 เป็นกลุ่มอายุ 17 -29 ปี 109 ราย คิดเป็นร้อยละ 81.3 เป็นกลุ่มอายุ 30 - 37 ปี 113 ราย คิดเป็นร้อยละ 85.0 เป็นกลุ่ม อายุ 38 ปีขึ้นไป 117 ราย คิดเป็นร้อยละ 89.3

เมื่อใช้อาชีพเป็นตัวทดสอบ ชนชั้นกลางส่วนใหญ่เห็นด้วยกับการร่างรัฐธรรมนูญโดย สมาชิกสภาร่างรัฐธรรมนูญ จำนวน 341 ราย คิดเป็นร้อยละ 85.3 เป็นอาชีพรับราชการ/รัฐวิสาหกิจ 168 ราย คิดเป็นร้อยละ 88.9 เป็นอาชีพพนักงาน/ลูกจ้างเอกชน 111 ราย คิดเป็น ร้อยละ 81.0 เป็นผู้ประกอบการ/นายจ้าง 27 ราย คิดเป็นร้อยละ 79.4 เป็นอาชีพอิสระ/ค้าขาย 31 ราย คิดเป็นร้อยละ 86.1 อื่นๆ 4 ราย คิดเป็นร้อยละ 100.0

โดยสรุป ชนชั้นกลางส่วนใหญ่เห็นด้วยกับการร่างรัฐธรรมนูญโดยสมาชิกสภาร่างรัฐธรรมนูญ เมื่อเปรียบเทียบ อายุ และอาชีพ ที่แตกต่างกัน พบว่ามีระดับความคิดเห็นที่แตกต่างกันออกไปด้วย

มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Chiang Mai University

ตารางที่ 4.2.45 เพศ อายุ อาชีพ และรายได้ กับความคิดเห็นเกี่ยวกับประโยชน์ที่ได้รับจากการเลือกตั้ง

ผู้เลือกตั้ง	ความคิดเห็นต่อประโยชน์จากการเลือกตั้ง				รวม
	การขอข้อมูลแบบ	การไปประชุมของคณะกรรมการ	งบประมาณสร้าง	อื่นๆ	
		สมัครการเมือง	สังคายนาประโยชน์		
ชาย	173 (71.5)	4(1.7)	39(16.1)	26(10.7)	242(60.7)
หญิง	96(61.1)	3(1.9)	50(31.8)	8(5.1)	157(39.3)
รวม	269(67.4)	7(1.8)	89(22.3)	34(8.5)	399(100.0)
อายุ 17 - 29 ปี	78(58.2)	3(2.2)	38(28.4)	15(11.2)	134(33.7)
อายุ 30 - 37 ปี	90(67.7)	-	32(24.1)	11(8.3)	133(33.4)
อายุ 38 ปีขึ้นไป	100(76.3)	4(3.1)	19(14.5)	8(6.1)	131(32.9)
รวม	268(67.3)	7(1.8)	89(22.4)	34(8.5)	391(100.0)
รับราชการ/รัฐวิสาหกิจ	140(74.1)	4(2.1)	28(14.8)	17(9.0)	189(47.3)
พนักงาน/ลูกจ้าง	76(55.5)	2(1.5)	47(34.3)	12(8.8)	137(34.3)
ผู้ประกอบการ/นาอจ้าง	27(79.4)	-	3(8.8)	4(11.8)	34(8.5)
อาชีพอิสระ/ค้าขาย	24(66.7)	1(2.8)	10(27.8)	1(2.8)	36(9.0)
อื่นๆ	3(75.0)	-	1(25.0)	-	4(1.0)
รวม	270(67.5)	7(1.8)	89(22.3)	34(8.5)	400(100.0)
รายได้ต่ำกว่า 12,000 บาท	76 (56.7)	1(0.7)	45(33.6)	12(9.0)	134(33.5)
12,400 - 19,500 บาท	92(79.3)	2(1.7)	13(11.2)	9(7.8)	116(29.0)
มากกว่า 20,000 บาท	102(68.0)	4(2.7)	31(20.7)	13(8.7)	150(37.5)
รวม	270(67.5)	7(1.8)	89(22.3)	34(22.3)	400(100.0)

Gender $\chi^2 = 15.67638$, DF. = 3 , Sig.= .000132

Age $\chi^2 = 14.96639$, DF. = 6 , Sig.= .02052

Career $\chi^2 = 25.11740$, DF. = 12 , Sig.= .01428

Income $\chi^2 = 20.57656$, DF. = 6 , Sig.= .00219

ผลการทดสอบความสัมพันธ์พบว่า เพศ อายุ อาชีพ และรายได้ กับความคิดเห็นเกี่ยวกับประโยชน์ที่ได้รับจากการเลือกตั้ง มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

กล่าวคือ เมื่อใช้เพศเป็นตัวทดสอบพบว่า ชนชั้นกลางส่วนใหญ่เห็นว่าประโยชน์จากเลือกตั้ง คือ การออกกฎหมาย 269 ราย คิดเป็นร้อยละ 67.4 เป็นเพศชาย 173 ราย คิดเป็นร้อยละ 71.5 เป็นเพศหญิง 96 ราย คิดเป็นร้อยละ 61.1

เมื่อใช้อายุเป็นตัวทดสอบ ชนชั้นกลางส่วนใหญ่เห็นว่าประโยชน์จากการเลือกตั้ง คือ การออกกฎหมาย 268 ราย คิดเป็นร้อยละ 67.3 เป็นกลุ่มอายุ 17 - 29 ปี 78 ราย คิดเป็นร้อยละ 58.2 เป็นกลุ่มอายุ 30 - 37 ปี 90 ราย คิดเป็นร้อยละ 67.7 เป็นกลุ่มอายุ 38 ปีขึ้นไป 100 ราย คิดเป็นร้อยละ 76.3

เมื่อใช้อาชีพเป็นตัวทดสอบ ชนชั้นกลางส่วนใหญ่เห็นว่าประโยชน์จากการเลือกตั้ง คือ การออกกฎหมาย 270 ราย เป็นอาชีพรับราชการ/รัฐวิสาหกิจ 140 ราย คิดเป็นร้อยละ 74.1 เป็นอาชีพพนักงาน/ลูกจ้างเอกชน 76 ราย คิดเป็นร้อยละ 55.5 เป็นอาชีพผู้ประกอบการ/นายจ้าง 27 ราย คิดเป็นร้อยละ 79.4 เป็นอาชีพอิสระ/ค้าขาย 24 ราย คิดเป็นร้อยละ 66.7 อื่นๆ 3 ราย คิดเป็นร้อยละ 75.0

เมื่อใช้รายได้เป็นตัวทดสอบ พบว่า ชนชั้นกลางส่วนใหญ่เห็นว่าประโยชน์จากการเลือกตั้ง คือ การออกกฎหมาย 270 ราย คิดเป็นร้อยละ 67.5 เป็นกลุ่มรายได้ต่ำกว่า 12,000 บาท 76 ราย คิดเป็นร้อยละ 56.7 เป็นกลุ่มรายได้ 12,400 - 19,500 บาท 92 ราย คิดเป็นร้อยละ 79.3 เป็นกลุ่มรายได้มากกว่า 20,000 บาท 102 ราย คิดเป็นร้อยละ 67.5

โดยสรุป ชนชั้นกลางส่วนใหญ่แสดงความคิดเห็นว่าประโยชน์ที่ได้รับจากการเลือกตั้ง คือการออกกฎหมายที่เป็นประโยชน์ต่อประชาชน เมื่อเปรียบเทียบระหว่าง เพศ อายุ อาชีพ และรายได้ที่แตกต่างกัน มีความคิดเห็นในระดับที่แตกต่างกันออกไปด้วย

ตารางที่ 4.2.46 วิเคราะห์ค่าความแปรปรวนเพศกับความคิดเห็นในแนวทางประชาธิปไตย

เพศ	จำนวน	Mean	S.D.
ชาย	242	44.48	4.77
หญิง	156	43.92	4.39

Source	D.F.	Sum of Squares	Mean Squares	F Ratio	F Prob.
Between Groups	1	30.03	30.03	1.40	.2367
Within Groups	397	8468.31	21.3846		

จากตารางแสดงให้เห็นว่า ชนชั้นกลางทั้งหมดจำนวน 400 คน แยกเป็นเพศชาย 242 ราย เพศหญิง 156 ราย (ไม่ระบุเพศ 2 ราย) เมื่อวิเคราะห์ค่าความแปรปรวนพบว่ามีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงว่า เพศไม่มีอิทธิพลหรือเป็นปัจจัยสำคัญกำหนดความคิดเห็นที่แตกต่างกันในเรื่องประชาธิปไตย เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยพบว่าเพศชายและหญิง มีคะแนนมากกว่าเกณฑ์ในระดับ 43.91 - 44.48 ถือได้ว่ามีความคิดเห็นในแนวทางประชาธิปไตยในทางบวกซึ่งให้ความสำคัญกับสิทธิเสรีภาพกับทุกคนในการมีส่วนร่วมในการแสดงออก ยึดถือเสียงข้างมาก เคารพในความคิดเห็นของเสียงข้างน้อย

ตารางที่ 4.2.47 วิเคราะห์ค่าความแปรปรวนอายุกับความคิดเห็นในแนวทางประชาธิปไตย

อายุ (ปี)	จำนวน	Mean	S.D.
20-30	134	43.36	3.98
31-40	133	43.84	4.92
41 ปีขึ้นไป	130	45.63	4.67

Source	D.F.	Sum of Squares	Mean Squares	F Ratio	F Prob.
Between Groups	2	379.20	189.60	9.20	.0001
Within Groups	394	8118.48	20.61		

จากตารางแสดงให้เห็นว่า ชนชั้นกลางทั้งหมดจำนวน 400 คน แยกเป็นกลุ่มอายุ 20 - 30 ปี จำนวน 134 ราย อายุ 31 - 40 ปี จำนวน 133 ราย และ กลุ่มอายุ 41 ปีขึ้นไป จำนวน 130 ราย (ไม่ระบุอายุ 3 ราย) เมื่อวิเคราะห์ค่าความแปรปรวนพบว่ามีความสำคัญทางนัยสำคัญทางสถิติ แสดงว่า อายุมีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นในเรื่องประชาธิปไตย เมื่อเปรียบเทียบระหว่างกลุ่มมีแนวโน้มพบว่า กลุ่มอายุ 20 - 30 ปี และ กลุ่มอายุ 20 - 30 ปี มีระดับคะแนนความคิดเห็นต่อเรื่องประชาธิปไตยในเชิงบวกไม่แตกต่างกันมาก คือมีช่วงคะแนนอยู่ระหว่าง 43.35 - 43.84 ในขณะที่กลุ่มอายุ 41 ปีขึ้นไปจัดอยู่ในช่วงอายุสูงวัยซึ่งมีการถูกกล่อมเกลามากทางสังคมที่มีอิทธิพลต่อการเรียนรู้ ความเชื่อ ความรู้สึกและถ่ายทอดออกมาเป็นพฤติกรรมทางการเมืองเป็นระยะเวลานาน เมื่อเปรียบเทียบระหว่างกลุ่มอายุทำให้ความเชื่อมั่นในระบอบประชาธิปไตยมีสูงกว่าวัยอื่นๆ โดยมียกระดับมากกว่าเกณฑ์ค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 45.64 จึงมีความคิดเห็นในแนวทางประชาธิปไตยในเชิงบวกโดดเด่นมากกว่ากลุ่มอื่นๆ

ตารางที่ 4.2.48 วิเคราะห์ค่าความแปรปรวนการศึกษากับความคิดเห็นในแนวทาง
ประชาธิปไตย

การศึกษา	จำนวน	Mean	S.D.
ปริญญาตรี	360	43.91	4.46
ปริญญาโท	39	47.59	4.87

Source	D.F.	Sum of Squares	Mean Squares	F Ratio	F Prob.
Between Groups	1	477.61	477.61	23.62	.0000
Within Groups	397	8028.22	20.22		

จากตารางแสดงให้เห็นว่า ชนชั้นกลางทั้งหมดจำนวน 400 คน แยกเป็นระดับการศึกษาปริญญาตรี 360 ราย เป็นระดับปริญญาโท 39 ราย (ไม่ระบุการศึกษา 1 ราย) เมื่อวิเคราะห์ค่าความแปรปรวนพบว่ามีความสัมพันธ์กันทางนัยสำคัญทางสถิติ โดยระดับการศึกษามีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นในแนวทางประชาธิปไตย เมื่อเปรียบเทียบระหว่างกลุ่มมีแนวโน้มพบว่าชนชั้นกลางที่จบการศึกษาระดับปริญญาโท มีค่าเฉลี่ยอยู่ระดับมากกว่าเกณฑ์ที่ระดับคะแนน 47.59 ทำให้มีความคิดเห็นในแนวทางประชาธิปไตยในเชิงบวกมากกว่าผู้ที่จบการศึกษาระดับปริญญาตรี อยู่ระดับค่าเฉลี่ยที่ 43.61

การทดสอบพบว่า การศึกษามีอิทธิพลต่อความคิดเห็นในแนวทางประชาธิปไตยในทางบวกแสดงถึงอิทธิพลในการกล่อมเกลายของสถาบันการศึกษาที่เป็นตัวกำหนดความคิดเห็นและวัฒนธรรมการเมืองได้

ตารางที่ 4.2.49 วิเคราะห์ค่าความแปรปรวนอาชีพกับความคิดเห็นในแนวทางประชาธิปไตย

อาชีพ	จำนวน	Mean	S.D.
รับราชการ/รัฐวิสาหกิจ	188	44.90	4.65
พนักงาน/ลูกจ้างเอกชน	137	43.43	4.67
ผู้ประกอบการ/นายจ้าง	34	45.09	4.25
อาชีพอิสระ/ค้าขาย	36	43.25	4.37

Source	D.F.	Sum of Squares	Mean Squares	F Ratio	F Prob.
Between Groups	4	234.4865	58.62	2.7924	.0261
Within Groups	394	8271.35	20.99		

จากตารางแสดงให้เห็นว่า ชนชั้นกลางทั้งหมดจำนวน 400 คน แยกเป็นอาชีพรับราชการ/รัฐวิสาหกิจ 188 ราย เป็นอาชีพพนักงาน/ลูกจ้างเอกชน 137 ราย เป็นอาชีพผู้ประกอบการ/นายจ้าง 34 ราย อาชีพอิสระ/ค้าขาย 36 ราย (ไม่ระบุอาชีพ จำนวน 5 ราย) เมื่อวิเคราะห์ค่าความแปรปรวนพบว่า มีนัยสำคัญทางสถิติ โดยอาชีพมีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นในแนวทางประชาธิปไตย เมื่อเปรียบเทียบระหว่างกลุ่มพบว่าอาชีพผู้ประกอบการ/นายจ้าง มีความคิดเห็นในแนวทางประชาธิปไตยในทางบวกมากกว่าอาชีพอื่นๆ โดยอยู่ในระดับมากกว่าเกณฑ์ที่ 45.09 ในขณะที่กลุ่มอาชีพรับราชการ/รัฐวิสาหกิจมีความคิดเห็นในระดับรองลงมาอยู่ในคะแนนมากกว่าเกณฑ์ที่ 44.90 และอาชีพพนักงาน/ลูกจ้างเอกชนกับอาชีพอิสระ/ค้าขายอยู่ในคะแนนเฉลี่ยมากกว่าเกณฑ์ใกล้เคียงกัน คือ 43.25 - 43.43

สรุปได้ว่าทุกกลุ่มอาชีพมีความคิดเห็นในเชิงบวกเกี่ยวกับเรื่องประชาธิปไตย ซึ่งชนชั้นกลางที่มีอาชีพผู้ประกอบการ/นายจ้างมีความคิดเห็นในเชิงบวกมากกว่ากลุ่มอื่นๆ

ตารางที่ 4.2.50 วิเคราะห์ค่าความแปรปรวนรายได้กับความคิดเห็นในแนวทาง
ประชาธิปไตย

รายได้ (บาท)	จำนวน	Mean	S.D.
ไม่เกิน 12,000	134	43.20	4.19
12,400- 19,500	116	44.15	4.75
มากกว่า 20,000 ขึ้นไป	149	45.30	4.70

Source	D.F.	Sum of Squares	Mean Squares	F Ratio	F Prob.
Between Groups	2	315.27	157.64	7.62	.0006
Within Groups	396	8190.57	20.68		

จากตารางแสดงให้เห็นว่า ชนชั้นกลางทั้งหมด 400 คน แยกเป็นกลุ่มรายได้ไม่เกิน 12,000 บาท จำนวน 134 ราย เป็นกลุ่มรายได้ 12,400 - 19,500 บาท จำนวน 116 ราย และกลุ่มรายได้มากกว่า 20,000 บาทขึ้นไป จำนวน 149 ราย (ไม่ระบุรายได้ 1 ราย) เมื่อวิเคราะห์ค่าความแปรปรวนพบว่ามีความสำคัญทางนัยสำคัญทางสถิติโดยรายได้มีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นในแนวทางประชาธิปไตย เมื่อเปรียบเทียบระหว่างกลุ่มพบว่ากลุ่มรายได้มากกว่า 20,000 บาท มีความคิดเห็นในเชิงบวกมากกว่ากลุ่มรายได้อื่นๆ โดยอยู่ในระดับมากกว่าเกณฑ์ที่ 45.31 รองลงมาคือกลุ่มรายได้ 12,400 - 19,500 บาท อยู่ในระดับคะแนนที่ 44.16 และกลุ่มรายได้ไม่เกิน 12,000 อยู่ในระดับคะแนนที่ 43.2015

เป็นที่น่าสังเกตว่า รายได้ที่แตกต่างกันมีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นในระบบประชาธิปไตยในเชิงบวกที่แตกต่างกัน ชนชั้นกลางที่มีรายได้มากตั้งแต่ 20,000 บาทขึ้นไปมีความคิดเห็นโน้มเอียงไปในเชิงบวกมากกว่าผู้ที่มีรายได้น้อย สะท้อนให้เห็นว่าชนชั้นกลางยึดถือเจตนาของสถานภาพทางสังคม แบบแผนการบริโภคการดำเนินชีวิต การทำมาหาเลี้ยงชีพที่มีรายได้ที่มั่นคง